

Ruh ve Madde

Metapsizik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Cilt : 23, Sayı : 271, Ağustos 1982

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :

Ergün ARIKDAL

Teknik Sekreterler :

Ahmet HIZVEREN

M. Ali USTA ve Oktay TANTAY

İdarehane ve Dernek Binası :

Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1

[Akbank bitişliği]

Haberleşme, Abone ve Havale Adresl :

RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL

Abone Ücreti : Yıllık 900 TL. - Yurt dışı 1000 TL.

Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Yıldız Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

«Pislik yersizliktir» demişti bir Ulu Ruhsal Rehber. Bu veciz sözün anlamını bulmak artık sizlere kolaydır : «Kötülüğün anası cahilliktir.» Yani cahillik kötülüğü meydana getirir. Bilgiden yoksun olan iyiyi iyi olmayan'dan ayırt edemez. Bu, ters'i ve düz'ü birbirine karıştırmaktır ki yersizlik işte buradadır. Ters ve düz aslında BİR olanın ikili görünümüdür. BİR'i bilmeyen ters'i de, düz'ü de bilememiş demektir. Müsbeti menfiye, menfiyi müsbete karıştırmak yersizliktir. Bu ise bilgisizliğin kendisidir.

İmdi «kendini bilmez»lere doğrudan söylenecek bir sözümüz yok. «Kendini bilmeyenin bilinmez olacağı» yazılmıştır. Amma «ortaya çıkmayacak saklı birşey (de) yoktur» diyen RİM'in bu ahbine göre ters'de duran da, düz'de duran da biliniecektir demektir ki işte Dünya'nın temellerini sarsacak olan budur.

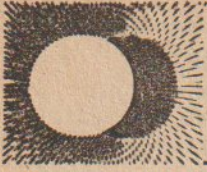
Harekette, sözde ve inançta tedbirli olmak zamanıdır. Kulağa ve göze gelenler, herşey, göğün sahibi RİM'in karşısında açıktır. Diril sözü söyleyen çok azdır. Hakikatleri ikiye bölüp bir'i iki gösterenlerin herhalde biçecekleri mahsul almışta bir, belki de yüzyirmide bir olacaktır. Onunla fâsık can'lar beslenir ancak. İnsanlara ölü olanı sunanlar! RİM'in DIRİLER'i karşısında yüz üstü yere kapansalar bile «içlerindeki pisliği» gizleyemeyecekler. Onların sadık şeytanları onları «kuvvetle ele geçirmiş» onların ellerini çözmek mümkün değildir.

Saptırıcılara karşı «yılanlar gibi tedbirli ve güvercinler kadar saf» olarak DIRİLER'in yolları temizlenecektir. Kötü İnsan esiri şuuraltındaki kötü hazinesinden kötü şeylerin çıkarır ve kötü şeyler söyler : Çünkü nefsanîyetin bolluğundan kötü şeyler yapar.

Ölümler için değil DIRİLER için.

Selâm ve sevgiler.

Ergün ARIKDAL

Duaların Önemi Mekanizması - Etkili Dua

SALI KONFERANSI

Duanın önemi ve mekanizması :

Dua bir istek demektir. İsteklerin meydana geliş, belli bir kapasiteye ulaşması, yoğunluk kazanması ve belli bir yönde hareketlendirilmesi birçok aşamalı cehde ve halete bağlıdır. Genellikle biz insanlar, duanın sadece birinci kısmını uygulamaya çalışırız, yani istek kısmını. Halbuki bu isteğin bir yoğunluk kazanması ve yoğunluk kazanmış olan düşünce yumağının belli yönde veya yönlerde harekete geçirilmesi gereklidir. Bu da belli tekniklerle oluşturulur. Tekniğin başlangıcı; istek duymak ve isteğin biçimlendirilmesidir. (Bir nev'i isteğin formüle edilmesi) isteklerimiz, kısmen haklı olmak üzere, kendi çıkarlarımız için bir takım arzulardan ibarettir. Kendi çıkarlarımız, yani yaşam içerisinde ihtiyacını duyduğumuz bazı yardımlar, bazı etkiler, hatta kayırlımlar için dua ederiz.

Tabii ki, aynı çıkar duygusu, bu kayrayı, bu yardımı, bu teşvikli bu kolaylığı menfi yönde de isteyebilir. Yani bir başkasının yahut başkalarının kötülüğü için, zararı için, işinin engellenmesi için de dua edilebilir. Dolayısıyla belirtmek gerekir ki, insanın kendi nefsi için faydalı yahut zararlı birşeyi istemesinden ziyade başkaları için birşeyler istemesi daha önemlidir. Eğer kendi nefsiniz için istemiş olduğunuz ve o sıradaki mantığının size «haklısın» demesine rağmen bu isteğinin sonuçlarından başkalarının zarar görmesi muhtemel ise, bu duanın yani isteğinin, tale-

binizin, kapı vurmanızın; bir yoğunluk kazanma ihtimali azdır. Pek kolay kolay bu tarz istekler yoğunluk kazanamaz. Yoğunluk kazanması demek; onun çeşitli tesirlerle beslenmesi, doyurulması veya çeşitli tesirlerle doldurulması demektir. Bu doldurma ameliyesi umumiyetle yerine getirilmez. Dolayısıyla buradan bize ahlâki bir sonuç çıkıyor. Bu sonuç: Duaların, şahsi bir cehde bağlı ve şahsi isteklerin gerçekleşmesi yerine, umumi iyiliği celdici isteklerle dolu olmasında büyük fayda olduğudur. Ve nitekim, birçok dinlerde, yapılan dinî merasimlerde radyo ve televizyon aracılığıyla toplu olarak işittiğiniz gibi, dualar mümkün olduğu kadar geniş kapsamlı olarak ele alınmaktadır. Herkes için, cümleten kelimelerini kullanmak suretiyle, geniş halkalı istek yoğunlaşması meydana getirilmeye çalışılmaktadır.

Duaların önemi elbetteki çok büyüktür.

Spiritüalizme göre olduğu gibi, modern psikoloji araştırmalarının bilhassa telkin bilim araştırmalarının bize getirmiş olduğu bilimsel verilere göre de, bir eylem önce imajinasyonla teşekkül eder. Yani muhayyile ile, tahayyül ile teşekkül eder. Bir eylemin, bir aksiyonun, bir amelin gerçekleşebilmesi kuru kuruya fizik bir güç ile mümkün değildir. Herşeyden önce tasarı halinden, tasarım haline, oradan da imge haline geçmesi lâzımdır. Yani basit düşünceden, daha komplike düşünceye ve nihayet tamamen yaşanırçasına imajinatif, tasavvurî bir hale geçmesi lâzımdır. Bizim birçok tecrübelerimizde, özellikle tedavileri-

mizde kullandığımız yöntemlerin başlıcası budur.

Telkinin esası, tedavi edilmekte olan kimşenin şuur altındaki karmaşayı ortadan kaldırmak veya açıklanamayan, bir probleme kesin bir izah getirmek için tam bir imajınasyon meydana getirmek demektir. Örneğin : A Şahsı bir türlü su içemiyor veya su içeceği zaman boğulma hissi altında kalıyor. Hatta o derece de ileri gidiyor ki yutkunma refleksi artık süreli, otomatik olmaktan çıkıyor, tek tek yutkunma haline geliyor, yani her yutkunuşu bilerek yapmaya başlıyor : Şimdi suyu ağzıma alıyorum, yavaşça yutkunuyorum ve su gidiyor; ikincisini, üçüncüsünü yapamıyor ama! Normal bir insan suyu nasıl içer? Su içme refleksine bağlı olarak düşünmeden içer. Alır bardağını, bir taraftan birşeyler okur, o anda müzik dinler, bir eliyle su içerken, diğer eliyle başka birşey bile yapabilir. Yani bunlar çok otomatik hale getirilmiş olaylardır. Neden? Çünkü, bizde bunun gelişmiş bir imajı vardır. Ve artık o gelişmiş imajınasyon, otomatik elektronik beyindeki kartlar gibi, işlevi kendiliğinden vücuda gördürür ama bir hastada bunu yapmanız imkânsızdır. O zaman bu hastaya ne yapmalıyız? Herşeyden önce hayalen su içmesini temin etmek ve imajınatif olarak su içmeyi öğretmemiz gerekir. Bir bardağı tutup sonuna kadar rahatlıkla içer hale getirmeli ve su bardağıyla suyu içerken uyandırmalı; sonra kendisinin suyu içtiğini anlatarak fobisini ortadan kaldırmalıdır. Burada yaptığımız iş nedir? Yaptığımız iş tam ve olgun bir imajı bu hastanın şuur-altına kabul ettirmekten ibarettir.

İşte bu mekanizma hayatımızın pekçok yerlerinde geçerlidir. Dua da bunun için önemlidir. Dua isteklerimizin belli bir yoğunluğa ulaşabilmesi veya ihtiyaçlarımızın belli bir istikamette gerçekleşebilmesi için herşeyden önce bir «kendi kendine telkin» mekanizmasını meydana getirmekte ve şuur altımıza bazı imajları depolamamıza yardım etmektedir... Eğer bu duayı yani şuur altına bıraktığımız bu imajı biz devamlı olarak beslemezsek, duamız o an için söylenmiş, duygusal olarak bizi tatmin etmiş bir tekrar olmaktan başka hiçbir işe yaramayacaktır.

NEDEN DUA?

Dua etmek zorundayız... Herşeyden önce, kendimizi **tatmin** etmek için dua etmek zorundayız.

Ayrıca, dua etmek ihtiyacında olan insan, kendi iç mücadelesini, dış mücadeleyle beraber yürütmeyi arzu eden kimse demektir. Onun için de dua etmek bir ruhi ihtiyaçtır ve karşılanması gerekir.

Dua etmek bir ihtiyaç halinde ortaya çıkıyorsa, dua etmek ihtiyacı beliriyorsa, muhakkak ki o insan, bir **yardıma muhtaç olduğunu** hissediyor demektir. Kendinden daha güçlü bir mekanizmanın, kendisi için bazı çalışmalar yapmasını istiyor demektir. Daha doğrusu, **Büyük Güçlere Muktedir bir mekanizmanın**, kendisi adına ve kendisi için bazı çalışmalar yapması gerekiyor demektir. Bu ise, sonuç itibarıyla, insanın **kendi varlığının ötesinde başka bir varlık sisteminin mevcut olduğuna inandığını** gösterir. Bu duanın spiri-tüel sonucudur.

Dua, aslında bir düşünce yayınıdır. Düşünce yayını biz sadece soyut kavramlar üzerine yaparsak pek sonuç alamayız. Düşünce neşriyatımız, mekanizmanın iyi çalışabilmesi için muhakkak ki somut kavramlar üzerinde olmalıdır. Yani zengin mi olmak istiyorsunuz? Piyangoyu veya Totoyu bunun için mi oynuyorsunuz? Oynatabilirsiniz, hür insanlarız ama gerçekten kendinizin bu yolla zengin olduğunuzu mükemmel bir biçimde tahayyül edemiyorsanız, elbetteki o mekanizmaları kullanmak veya o mekanizmalardan yararlanmak suretiyle size maddesel bir gücün gelmesini sağlayamazsınız. Yani insan imajınasyonunu, ve gerekli metodları gereken şekilde kullanırsa, sahip olmuş olduğu kıymetleri (maddi veya manevi) en azından %30-40 oranında arttırabilir. Çünkü herşey imajınasyonla başlar, imajınasyonla biter.

DUA MI EYLEM Mİ DAHA GEÇERLİDİR?

Dua mı, eylem mi daha geçerlidir? diye bir soru soracak olursak, biraz önce açıklamaya çalıştığımız hususları göz önüne getirerek, eylem düşüncenin maddesel alandaki tabiatıdır diyebiliriz. Dua, mantal planda ya-

■ **Lütfen Sayfayı Çeviriniz.**

ni zihin seviyesinde veya psikişik alandaki tat-
bikatıdır diyebiliriz.

Bunun madde alemine projeksiyonu, yansıtılması, eylem tarzında ortaya çıkar. Önce, herşey, dua hali olarak, düşünce, yani gerçek istek ve arzulara bağlı olan bir imajınasyon, bir tahayyül tarzında zihnimizde teşekkül eder ve bunun bize sağlamış olduğu güç ve imkânlarla biz eyleme geçeriz, yani o yönde hareketlere başlarız. **Teveşsül** etmek diye bir deyim vardır. İslâmda Kur'an'ın birçok yerlerinde ve Hadis'de **teveşsül edilirse, insanların pekçok isteğine cevap verileceği kaydedilmiştir.**

Teveşsül etmek ne demektir? Teveşsül etmek : Bir olayın, bir şeyin, bir değer in ortaya çıkması için çeşitli sebepler, yani vesileler aramaktır. **Teveşsül etmek, girişimlerde bulunmaktır. Bir hedefe ulaşabilmek için o yolun üzerinde mevcut olan her türlü imkânları fiilen yoklamak, araştırmaktır. Her iş için bir vesile aranmalıdır.** Ancak bu vesile aranırsa ve bu vesile üzerinde devamlı bir faaliyet gösterilirse çok az olan ihtimaliyet oranını, çok fazlaya çıkarmak YUKARISININ elindedir. Yani siz yardımsız olarak ne türlü vesile ararsanız arayın herhangi birşeye ulaşma ihtimaliniz bir milyonda bir ise, duanız ve vesileler aramakla yani bir takım vasıtalar, araçlar aramakla, lehinize olmak üzere, ihtimal bir milyonda birden belki de onbinde bire inebilir. Onun için, boşboşuna dua ederken: «Bana şunu ver, bana bunu ver; ben şöyle olayım, ben böyle olayım; şuradaki şu iş şöyle olsun, falancanın gözü kör olsun bana şunu yaptı» dememelidir. Çünkü, bu tarzdaki dualarınızın sizi tatminden öte, hiçbir etkin yanısı yoktur.

Hiç ders çalışmadan veya 10 ünitelik bir dersin ancak üç ünitesini çalışmış bir kimşenin imtihan kabırısında 24 saat dua etmesi, onun şansını 3/10'dan yukarı çıkartmaz. Ama o kişi en azından bu işe yarı yarıya veya yarıdan biraz fazla hazırlanmışsa eksik olan o üç veya dört ünite için dua edebilir. Yine de sonucta gene o 10 tane sorudan kaç tanesini bilecek, kaç tanesini bilmevecek, bilinemez. **Teveşsül dediğimiz zaman, biz elimizdeki inin yarısından fazlasını o işe seferber etmiş olmalıyız.** Herşeyde bu bövledir; kafaca, bilface, gönölce, paraca, ne olursa olsun yapacağımız

her işte, kendimizi topyekün seferber hale getirmemiz %50'nin üzerinde olmalıdır. Yani %20-25 ile yola çıkıldığı zaman pek bir sonuç elde edilemez. Ancak **kaderi durumlar** söz konusu olduğunda hiç bir çaba sarfetmeden her istenilene ulaşılır. Örneğin : Bazıları vardır, bir ömürde beş miras birden yer. Biri biter, biri başlar herkes de şaşırır. «Bu nasıl iştir derler, adamın hiç rahatı kaçmıyor». Kaçmaz da, o ömrü boyunca miras yiyecektir fakat miras biter, ömür de biter ve sonradan da bu mirasın karşılığı verilmeye başlanır. İlele de rahat yaşamak sanıldığı kadar özenilecek bir olay değildir.

ETKİLİ DUA NASIL YAPILIR?

Dua ederken, mistik anlamda duayı kastetmek istemiyoruz. Zaten mistik anlamda dua sadece duygusal bir tatminden ve bazı vecibeleri yerine getirmekten ibarettir. İnançdan doğan bazı şartları yerine getirmekten öteye geçmez. Fakat asıl dua, yani psikişik anlamda, spiritüel anlamda, zihinsel anlamda asıl dua, bir düşünce temerküzü, düşüncenin zihinde canlandırılması, canlandırıldıktan sonra hareketlendirilmesi ve tam ve yetkin bir imaj halinde benimsenmesidir ki, şuur altına kabul ettiriliyor demektir. Ya da dua haliyle ortaya çıkmış olan imaj, şuur altına intikal ettirildikten sonra otomatikman devamlı olarak beslenilmeye başlanabilir. Yani siz günlük hayatınızda normal işlerinize devam ederken şuur altınıza kabul ettirmiş olduğunuz durum (kabul ettirdiğiniz dua konusu olan şey devamlı olarak etrafına neşriyatta bulunur ve kendini tahakkuk ettirinceye kadar araştırma ve ce hit içerisinde kalır. Otomatikman zikzaklar çizerek hedefe ulaşmaya çalışır. Tabii bu yayın bazen zayıflayabilir, bazen de çok kuvvetli olabilir. Onun için günde en azından 1 kez 5 veya 10 dakika kadar bu imajinatif hal yaşamak şarttır. Örneğin : Kendinizi Kaptan-pilot olarak mı görüyorsunuz veya bu yolda mı çalışıyorsunuz? Yahut iyi bir tornacı mı olmak istiyorsunuz? Bu yolda bir faaliyetiniz varsa, oturduğunuz yerde tornacı olmak değil de, torna tezgâhının başında iyi bir tornacı olma arzusu içinde iseniz (sadece arzu yetmez, kapital de lâzımdır. Tezgâhın ve diğer aletlerin de alınması gerekir. Bütün bunları etrafıca düşünüp, kendinizi de onun içerisine koyuyor-

sanız) o zaman hem duanız (İmajinasyonunuz) hem de eyleminiz bir arada demektir. Ve, muhakkak ki bu isteğiniz de, dünyaya gelişinizin ve ihtiyaçlarınızın dahilinde ise, siz bu imajinasyonunuzun tahakkuk etmiş olduğunu görürsünüz.

İşte, esasında etkili dua budur. Etkili dua, ses tonuna acıklı yahut trajik bir hava vererek, tiyatroya seslerle, tumturaklı kelimelerle birşeyler söylemekle yapılmaz. Bu tarzla ancak, iyi artistik kaabiliyet ispatlanır, bahşışı bol alırsınız... Ama duanızı, içinizden sessiz, derin bir şekilde yukarıda anlatmaya çalıştığımız teknikle yapıyorsanız, bu dua gerçek manada duadır. Bu arada mırıltı tarzında birşeyler söylemek istiyorsanız söyleyiniz. Kendi titreşim devrelerimizi daha sık ve daha yüksek hale getirmek için bildiğiniz ve etkisine inandığınız yabancı dilde sözlerde söylemek istiyorsanız söyleyiniz. Hangi dinden olursa olsun, ne olursa olsun söyleyebilirsiniz. Fakat iyice bilinmelidir ki, bütün bunlar bu periyotları arttırmak, tepe noktalarını yükseltmek için daha yüksek bir vibrasyona ulaşabilmek içindir. İster sanskritçe, ister arapça, ister lâtince, ister türkçe okuyun hiçbir fark yoktur. Önemli olan ritmin hızlanmasıdır.

ŞUUR VE ŞUURALTIMIZIN DENGEDE OLABİLMESİ İÇİN DUA YARARLI MIDIR?

Şuur ve şuuraltı dua ile dengede olmaz.

Dengeleme mekanizması aslında, şuuraltının teşvikinden başka birşey değildir. Yani isteklerimiz; bedenli isteklerimiz özellikle can haline bağlı yani Ruh ve Madde'den meydana gelmiş olan can halindeki bedenin istekleri, daha ziyade şuuraltı istekleridir. Şuuraltında mevcut olan potansiyelin meydana getirdiği bir hareketle ortaya çıkarlar. Bir de bunun dışında isteklerimiz yani şuuraltına bağlı olmadan kullanmamız gereken veya ona yön vermemiz gereken isteklerimiz vardır ki bunlarda anlatmaya çalıştığımız gibi şahsi dualar ve isteklerin ötesinde, geniş kapsamlı herkes için, her varlık için ve gelecek zamana matuf istekler de dualardır. O halde şuur ve şuuraltının dengede olabilmesi için, ki dengede olamayacağından, dua etmenin bu konu ile bir ilgisi yoktur. Bu bir kader midir

dersek? Hayır. Hiç alâkası yoktur, çünkü biz kader sözünü genellikle eksik anlıyoruz. Kader veya yazgı, kesinlikle bizi prangalı bir mahkûm haline getirmiş birtakım kurallar, şartlar ve mecburiyetler değildir. Yaşam zaten bütününüyle şartlardan ibarettir. Vücudumuz yani kullandığımız et araç (gövde) bir şartlar yekûnudur. Belli şartlarda, belli şekilde kendisini muhafaza edebilir. Denge kalmaması belli şartlara bağlıdır, bu şartların dışına çıktığımız zaman dengede giderek artan bozukluklar meydana gelir ve ölüme kadar götürür.

O halde biz zaten yaşarken, bedene bağlı olarak tecrübeler yapan bir ruh varlığıyız ve zaten bedenimiz bize sağlamış olduğu imkânlarla mahduduz, sınırlıyız. Kader mi arıyorsunuz? Buradan başlıyor. Peki bu bedenimizin özellikleri her insan da aynı mı? Hayır. Peki, her memlekette de aynı mı? O da değil, çünkü biz bu farklılıkları anlayarak ırklar veya soylar meydana getirmişiz. Her ırkta özellikler değişiyor. DNA sistemindeki değişiklikler ve kalıtım yolu ile hücrelere aktarılan bilgiler değişik oluyor. Aslında her insan bir bilgi bankasıdır ve bütün işimiz, vücudumuzun kontrolü, hep bilgi tahtıdadır. Bu bilgiyi şuur dışımız, gayrişuurumuz kullanır ve bedeni yönetir. Eğer bedenini sağlığı bizim şu anda duygularımızla hareket edebilen ancak göreyerek, dinleyerek, yalayarak, dokunarak etrafı tanıyan şu şuurlu varlığa kalmış olsaydı, hiç kuşkusuz biz onu 3 günde tarumar ederdik.

Bereket versin ki içimizde çok mükemmel bir «iç şuur» var. Bizim bir dış şuurumuz ve bir de iç şuurumuz vardır. Bilgi bankasını kullanan o iç şuurdur. Devamlı olarak mikrofişleri o okuyor, her türlü tedbire karşı tuşlara basmak suretiyle her yere emir veriyor ve her şeyi yönetiyor. Otonom sistemimiz bu işi yürütüyor ve biz de bu arada kendimizi genel olarak sağlıklı hissediyoruz, iyi hissediyoruz, vücudumuz muntazam çalışıyor diyoruz! Aslında sağlıklı değiliz, vücudumuz muntazam çalışmıyor fakat bizim şuur sathımıza gelen haberlerin büyük bir kısmı sansüre uğratılıyor. Şuuraltı mekanizması sansüre uğratarak yukarıya haber yollanmamaktadır. «Biz aksaklığı kendi aramızda hallederiz o kadar

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

mühim değil, sen yürümene devam et, yat veya çalış» diyor. Eylemsiz durumlarımızda yani uykularımızda, her gece beden umumi bir kalafattan geçmektedir. İşte kader buradan başlıyor. O halde kaderi böyle dar manada ele almanın çıkar yol olmayacağını bilmek gerekir. Kadersiz hiçbirşey yok yani koşulsuz, şartsız hiçbirşey yok. Hürriyetimiz bile, başkalarının hürriyetiyle kısıtlıdır. Benimki bitiyor, sizinki başlıyor sizinki bitiyor, öbürününki başlıyor. Herşeyi istediğimiz gibi yapamadığımız gibi, herkese karşı da, kendimize karşı da birtakım sorumluluklar duymak gibi bir duygumuz var. Neden insanlara karşı sorumluluk duyuyoruz, ne olur duymasak? Herkes kendi kendine sorumlu olmalı ve başka hiçbir şey düşünmemeli, en iyisi bu değil mi?... Ben kendime karşı sorumluyum, ondan ötesi beni hiç ilgilendirmez. O halde ne olacak?

Siz ağaçta duran elmayı koparıp yiyeceksiniz, sizinle beraber 10 çift göz oraya bakıyorsa ve herkes ben kendimden sorumluyum derse, o 10 çift göz tek elmaya bakacaktır. O elmayı kaçta bölmek gerek? Zaten kavgada hemen buradan başlayacaktır. **O halde biz herşeyden, herkesden ve kendimizden sorumlu olmanın ve müşterek yaşarken bu sorumluluğu paylaşmanın zarureti kavramalıyız.** Eğer bunu kavransak kader konusu, bizim için oldukça az külfetli bir kavram olma yoluna girer ve ilerde giderek yavaş yavaş bu kader sözcüğünün ifade etmiş olduğu şeyin «**önce tabiat yasaları, sonra psişik yasalar, ondan sonrada evren yasaları**» olduğunun farkına varırız.

Tabiat yasaları bizim maddesel yönümüzü, psişik yasalar (ruhsal yasalar) bizim manevi yönümüzü denetler, kontrol eder ve tanzim eder. İyiki vardılar ve iyiki tanzim ederler. O zaman biz ne birbirimizi severdik ne de birbirimize bir lokma ekmeği verirdik. Herkes birbirinin yediğine, içtiğine, giydiğine muhtaç durumda kalırdı. Ne arkadaş sevgisi, ne eş sevgisi, ne dost sevgisi, ne hayvan sevgisi olmazdı. Psişik yasalar bizde bunu otomatikman kontrol altına almış, yürütmektedir. Tabiat yasaları da bizim fiziki tarafımızı kontrol ediyor. Bütün bunların hepsi de bizim daha üst seviyede, daha filozofik mâ-

nâda, evren yasalarının kontrolü altında yürütülüyor. Dünyamızda, evren yasalarına bağlı bir bireyde, meydana gelecek olan fizikoşimik her türlü etki, beden sahibi olması nedeniyle yani oradan çıkan vibrasyonlara uygun vibrasyonların bizde bulunması sebebiyle muhakak ki etkilenecektir. O halde eylem; Duadan sonra gelir.

Tekrar belirtelim ki, dua mistik bir hava içerisinde yapılan ve kendimizi tatmine yarayan bir yakarış biçimi değildir. Ya da, yine kendimizi tatmin için yeryüzünden, bedeninden ayrılmış olan yakınlarımızın, dostlarımızın huzur içinde olması için yaptığımız dualardan da ibaret değildir. Bunlar çok zayıf sinyallerdir ve yerine ulaşmaz. Duadan ziyade düşünmek daha iyidir. Sadece otomatik birtakım düşünce neşriyatında kısmen bulunmaktan ziyade dua kanalıyla, oturup derli toplu bir şekilde, kaybettiğiniz bir dostunuzun sizde bırakmış olduğu izlenimleri düşünmeniz, kelimelerle yaptığınız dualardan çok daha mües-sirdir. Geçmişlerinizin ruhuna Fatiha okumak fazla bir şey ifade etmez, ama o fatihayı okuduktan sonra o kişiyi ve onunla olan özelliikle güzel anıları tahayyül ederek 10 - 20 dakika anarsanız, o varlığa çok faydanız olabilir. Sizden çıkan tesirler, başka aracı istasyonlar kullanmak suretiyle, bedenini terk edip spatyoma intikal eden bu varlığa kadar intikal eder. Yoksa vazife olarak mezarın başına gidip, oradaki birisine : «al şu parayı da falancaya bir hatim indir» demekle dua etmiş ve ettirmiş sayılmayız. Bu tarz davranışlar aslında çok cahilce davranışlardır. Kutsal kitaplar diriler içindir.

Düşününüz bakınız ilkelik nereden geliyor?

Burada, teknolojik ilkelik değil de mantık ilkelliği var. Çünkü o şahıs dış görünüşle mükemmel olabilir. Mercedese biniyordur, apartmanın en büyük dairesinde oturuyordur, bir de büyük kart viziti vardır. Diyeceksiniz ki, böyle bir adam nasıl ilkel olur? Evet, mantıken ilkeldir, çünkü önemli olan şekil değildir. Ve en zararlı ilkelikte mantık ilkelliğidir, artık kör inançlar yani **şuurlanmamış inançlar, kişinin gelişimine hiçbir katkıda bulunmamaktadır.** Neden ve niçin bu böyledir? Bu neden böyle söylenmiştir? Niçin bize bunu

böyle yapacaksınız diye emirler verilmiştir? Hangi şartlar vardı ve o şartlara bağlı olarak insanlardan neler istendi? Tarzında şuurlu sorular sormak zamanı geldi de geçiyor.

Duanızı kendi öz düşüncelerinizle, samimi duygularınızla hiçbir kelimeye bağlı olmadan, içsel bir monolog veya diyalog tarzında, karşılıklı bir konuşma veya tek taraflı birşeyler anlatma tarzında, yapmanız iyi sonuçlar verecektir. Yoksa parayla yaptıracağınız birtakım, ne sizin tarafınızdan, ne de onu söyleyen tarafından hiçbir şekilde anlaşılmayan, anlaşılmadığı için de hiçbir imajinatif faaliyete sebep olmayan lâf kalabalığı, dua değildir. Ölmüşlerin ruhuna da bir tesiri yoktur. Söylediğiniz her şeyin sizde bir heyecansal durum meydana getirmesi ve heyecan hayatınızda bir değişiklik oluşturması gereklidir. Yani farkında olunarak dua edilmesi gerekir, söylediğiniz şeyi fark etmelisiniz. Herhangi birşeyin, hem de tanımadığınız bir kimse tarafından, mır mır okunması hiçbirşey ifade etmez. Böyle bir dua, «örf ve âdetimizin üzerimizde bırakmış olduğu etkinin zebunu olarak, o etkinin altında ezilerek ve hatta çevreden çekinerek meydana getirmiş olduğumuz bir eylemdir. Hani konunun komşunun; «Anası, babası veya kocası öldü de arkasından bir mevlût okutmadı, ne biçim adam bu?.. Aaa, ne ayıp! Dinsiz mi?» demeleri var ya, işte ondan kurtulmak için gayet tantahalı, gayet gösterişli, allı-pullu, bir moda defilesi gibi mevlûtlar okutulur.

Bu mevlûtlerde kime rüşvet veriliyor, yukarıya mı? Öyle ya; Bu yapılan hareketin rüşvetten öteye gider hiçbir yanı yok. «Aman bakın bize size neler yapıyoruz, ne ciciler sunuyoruz, gül suları bile buram buram koku-

yor. Eh siz de artık bizim biçereye yukarıda yardım edersiniz», tarzında yapılan dualar, bilgisizlikten doğan ilkel mantığın en açık ifadesidir. Bu mantığın ötesine geçmek zorundayız. Müteal, yani aşkın, bir mantıkla düşünürsek gayet açık bir şekilde anlarız ki, bu tarzdaki davranışların, evren yapısı içerisinde bir vibrasyon hareketi meydana getirmezler.

Bizim Evrensel Yasalara uygun tarzda davranmamız gerekmektedir. Evren Yasalarının çoğu, insanın bedeninde, vücudunda, şuurunda zaten meknuz (saklı) olarak vardır. Yasaları kullanır hale gelmemiz bizi istenen sonuca ulaştıracaktır. İşte bu yasalardan bir tanesi de gayet **samimi ve dürüst** olarak düşünmeyi öğrenmektir. Duanızı yapmak için, özellikle tek başınıza olduğunuz bir sırada hiçbir kelime tekrarına ve yöneme ihtiyaç duymadan, o sevdiğiniz veya saydığınız yakınınızın anılarını yad etmek, onu imaj halinde canlandırmak yeterlidir. Duanın tekniği de budur. Yalnız bu açıklamaları ibadet ile karıştırmak gerekir. Herkes ihtiyacına göre, kendi seçmiş olduğu mabedine gidebilir, orada bir merasime iştirak edebilir, söylenen duayı mırıldanabilir bu bizi ilgilendirmeyebilir. Bizi ilgilendiren bölüm fert olarak, birey olarak dua etmektir. Yoksa dini inançlarında vicdanî tabikatında herkes özgürdür. Vicdanî hayat tabikatında her insan fert olarak özgürdür, başka türlü de olamaz, çünkü vicdanî tabikatlarında insanı sınırlandırmak tekâmüle tamamen zıt bir anlayış getirir.

Sonsuz tekâmül süreci içinde her varlık, kendi vicdan tabikatlarını, tek başına yapacak ve eproverine içinde bulunduğu teâmül seviyesine uygun cevapları verecektir.

YÜCE AKLIN ERDEMİ

(TAOİZM)

**Yaratmak ve geliştirmek, kendine mâl etmeden yaratmak,
hiç birşey beklemeden davranmak, zorlamadan yönetmek,**

İşte en yüksek erdem budur.

100 TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

İmajinasyon'un Önemi

Fizik plânda herşey imajinasyonla başlar, imajinasyonla biter.

Şöyle açıklamaya çalışalım : Bir şeyi elde etmek istiyorsunuz, çeşitli idealleriniz var. Bu ideallerinizi en iyi şekilde tahayyül etmeniz gerekmektedir. Tahayyülünüz o kadar şiddetli hale gelmeli ki, ruhî plândan, imajinasyon plânından, fizik plâna aksetmeye ve sizin hareketlerinize yön vermeye başlasın. Aynen bir telkinin gücü gibi, hareketlerinizi yönlendirmelidir. İmajinasyonunuz düşüncenizin akış şekline, kişiliğinizin birtakım değişikliklere uğramasına, cesaret, azimkârlık, sebat gibi birtakım hassalarınızın kuvvetlenmesine sebep olur. Elde etmek istediğiniz amaca doğru bu kuvvetli imajinasyon sizi yönlendirir.

Eğer imajinasyonu bu şekilde fizik plâna aktaramamışsanız, imajinasyonu beslemeniz biterse sizin de amacınıza ulaşmanız çok zor hatta imkânsız hale gelir. O halde bir şeyi istemekle iş bitmiyor yani iradi olan bu faaliyetin, imajinatif bir hale dönmesi, ve şuurlaltına dikte ettirilen kalıbın programının işler hale gelmesi lâzımdır. Bunun için de imajinasyonun daima canlı kalması gereklidir. Yani bu imajinasyon, artık, daha ileri bir seviyede hedefe ulaşma arzusu, hırsı, niyeti, manâsına da gelir. Devamlı olarak beslendiği zaman bütün fizikî hareketlerimiz imajinasyonumuzun istikametinde faaliyete geçecektir. Fizikî plâ-

nın gerektirmiş olduğu eylemleri böylece yapmaya başlarız. Örneğin : Bir küçük kutu yapmak istiyorsunuz. Önce kutu arzusu, kutunun tahayyülü, tahayyülden sonra yavaş yavaş fizik plâni ele geçirmeye başlayacaksınız. Kutunun en süptil halinden boyutlarını çizmeye, ondan sonra bunu yapmak için gerekli malzemeyi elde etmeye ve nihayet bir kutuyu meydana getirecek bir hünerin de meydana getirilmesine ait çalışmalar yapacaksınız. Bütün bunların yapıcı gücü asıl sizin zihninizdeki imajinasyondur. İmajinasyonun meydana getirmiş olduğu etkiyi eksiltmeden, frekansını düşürmeden, devamlı onu beslemek zorundasınız.

Gene de tekrar ediyoruz : asıl problem imajinasyonun çok iyi bir şekilde kullanılması ve beslenmesidir. Örneğin : Bir zamanlar lisan öğrenmek için kursa gitmişsinizdir. Bir süre sonra da o iş yarım kalmıştır. Bunun nedeni lisan öğrenme ihtiyaç ve arzusunun azalması ve o konudaki imajinasyon yeteneğinin çok zayıf hale gelmiş olmasıdır. İmajinasyon sadece bu konularda kullanılmaz. (Biliyorsunuz kasetlerle uygulamakta olduğumuz psiloji eğitimi de imajinasyona dayanır). Birçok iyileştirmeler, tedaviler, imajinatif yolla (telkinle) yapılır. Bir hekim bile hastasını %50 imajinatif yolla iyi eder, ondan sonra da geri kalan kısmı için de ilaçlar alınır. İmajinasyon çok önemli bir melékemizdir, fakat bir türlü doğru dürüst kullanamayız.

RUH ve MADDE

5 YENİ KİTABINI SUNAR

1. İPNOZUN GERÇEK YÜZÜ (E. ARIKDAL) ..... 150 TL.
2. ZAMANIN GİZLİ SAHİPLERİ (J. BERGIER) ..... 150 TL.
3. GİZLİ PARAPSİKOLOJİ SAVAŞI (J. BERGIER) ..... 150 TL.
4. PARAPSİKOLOJİ DERSLERİ ..... 150 TL.
5. ŞUURLATI GÜCÜNÜ GELİŞTİRME TEKNİĞİ ..... 150 TL.

UFO'lar Ve

Duyular Dışı İdrak

(Geçen sayıdan devam)

MATERYALİZASYON VE UFOLAR

UFolar'ın başka bir maddesel düzenden bizimkine materyalize (*) olduklarını düşünebilir miyiz? Yoksa, onların bizlerin göremediğimiz âlemlerden bizim fizik evrenimizde oluştuklarını mı düşüneceğiz? Bu tür açıklamalar üzerine oluşturulmuş bir kitap «The Coming of Guardians» adıyla Dr. Meade Layne tarafından yayınlanmıştı (1). Dr. Layne uzaylıları bu kitabında «Etherians» (Eterikliler) olarak isimlendirmiştir. 1955'de «FSR» (Uçandıreleri Araştırma Dergisi)nde yayınladığı makalede şunları yazmıştı :

«Onlar bizimkinden tamamiyle farklı bir ortamdan dünyamıza gelmektedirler. Bu, enerji değişikliği, ya da vibrasyonel değerlerin değişimi olarak da tanımlanabilir. Enerji değişikliği olduğu zaman bizim gözümüze görünbilir - görünmeyebilir hâle gelmektedirler. Yere konmuş bir diskin çeliği «eterik çelik», bakırı «eterik bakır»dır. Yukarıda sözedilen «değişim süreci» materyalizasyon (mat) ve demateryalizasyon (demat) sebep olur. Bizim algılama planımızda materyalize olan bir disk, eterik planda De-materyalize olmuş demektir. Benzer şekilde bunun tersi de doğrudur. Eterik planın son derece yoğun maddesi, bizim dünyanın katı maddeleri içinden sürtünmeden bile geçebilir. Fakat eğer, eterik bir objenin vibrasyonel değeri düşürülebilirse, daha çok yoğun hâle gelir ve böylece bizim algılama alanımıza girer. Onların aynı ırktan ya da aynı evrim seviyesinden geldiklerini düşünmek de hatâlıdır. Kezâ kendi eterik planlarında da, bize dünyada göründükleri şekilde göründüklerini düşünmek, doğru değildir...»

Bu son satırlar bize John A. Keel'in «UFOS-Operation Trojan Horse» isimli değerli eserinde yazdıklarını anımsatmaktadır. «Şeytan ve onun iğvasına uğramış olanlar herhangi bir şekilde oluşabilirler ve kendilerini melekten, korkunç canavarlara kadar

her türlü biçimde gösterebilirler. Anlatılanlarda, acayıp objeler ve varlıklar materyalize ve de-materyalize olup durmaktadır. Tıpkı UFOLAR ve onların içinde gelenlerin ortaya çıkıp, kayboldukları, duvarlardan geçip, tabiat üstü harikalar ortaya koydukları gibi...»

Aniden materyalize olan UFolar'ı ve aynı şekilde birçok dünyalıya görünmüş olan UFOnotlar'ı anlatan olayların sayısı oldukça kabarık bulunmaktadır (2).

Bu konudan olmak üzere, Venüslüler tarafından ziyaret edilmiş olduğunu söyleyen bir kadının başından geçenleri Le Poer Trench «Operation Earth» isimli eserinde anlatmıştı. Bu olayda uzaylılar bayan Cynthia Appleton'un gözleri önünde materyalize ve de-materyalize olmuşlardı.

Bir UFO'nun apaçık materyalize ve de-materyalize oluşu Jacques/Janine Vallée'min «Challenge to Science» isimli kitabında anlatılır. İki Fransız mühendisin başından geçen bu olay, yazarların belirttiklerine göre, özellikle (20 Eylül 1957) tarihli «France Soir» ve «Le Dauphine'de yayınlanmıştı. 16 Eylül 1957, Saat : 17.15'de olayı yaşayan Grenoble'lı mühendislerin anlattıkları şöyledir :

«Yüksek bir irtifada dört siyah araç gördüğümüz zaman şaşırmıştık, doğrusu. Bildiğimiz helikopter ya da hava araçlarının şeklinde değildiler. Yuvarlak objelerdi ve boşlukta salınım hareketi yapıyorlardı. Balonların ne olduklarını bilirim. Hatta kendim de

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

(*) Özellikle ruhsal celselerde ve bazı UFO olaylarında rastlanan bir olaydır. Ruhsal celselerde, bedensiz varlıkların maddeleşmeleri, gözle görülür hâle gelmeleri olayıdır. Materyalizasyon celselerinde bedensiz bir varlık yine maddesel ortamın elemanlarını kullanarak bunu gerçekleştirebilmektedir. «De-materyalizasyon» da bu olayın (maddeleşmenin) tersi olmaktadır.

balonlarla deneyler yapmışımdır. Gözlemekte olduğumuz nesnelerin öyle balonlarla alâkası yoktu. Objelerden birinin ani bir dalış hareketinden sonra, gözden kaybolduğunu da gözlerimle gördükten sonra şaşkınlığımız son haddine varmıştı. Meğer bu, asıl esrâ-rengiz olaylar dizisinin bir başlangıcıymış. Geriye gâyet net olarak görebildiğimiz üç obje kalmıştı. Aniden objelerin birinden beyaz bir şey ayrıldı. Havada 5-7 dakika kadar asılı kaldı. Birdenbire, araçlardan bir tanesi batıya doğru fırladı, bunu deminki beyaz obje (uydu) izledi. Sanki beyaz uydusu ona yetişmeye çalışıyordu. Sonunda öteki iki obje de dikine havalandı ve gözden kayboldular.

Gördüklerimizle ilgili olarak fikir alış-verişinde bulunurken, beşinci bir obje doğudan batıya doğru gökyüzünü son derece kısa bir süre içinde katetti ve Saint-Eynard üzerinde gözden kayboldu. Bu, birinci gözlemden bir dakika sonra olmuştu.

Bu olayda yere doğru diklemesine sessiz sedâsız dalış yapan dört objeden birine ne olmuştu? Biz bedenlilere görünmeyen başka tertipteki bir madde düzenine mi girmişti (de-materyalize mi oldu?)

Burada yine John A. Keel'in konuya ışık tutucu satırlarını hatırlayalım: «Demonoloji ruhsal olaylarda besbelli katı objelerin materyalize ya da apor olduklarını biliriz. Esrâ-rengiz bir şekilde ortaya çıkan ve ortadan kaybolan evlere ait örnekler bulunmaktadır.»

«UFOloglar Uçandıreler'in hareketleri ve anti-gravite konularında değişik teoriler or-

taya sürmüş bulunmaktadır. Fakat biz burada bu hârikulâde makinaların yukarıdaki ruhsal olayları, ortaya çıkıp kayboldukları bilinen evlerle aynı maddelerden yapıldıklarını söyleyemeyeceğiz. Ve onlar uçmamakta, levite olmaktadır. Onlar sadece bizim realitemize veya uzay - zaman ortamımıza giren elektromanyetik enerjinin ani manüplasyonlarıdır.»

«Gözlemcilerin ifadelerine göre konuşacak olursak, frekanslarını alçalttıkları zaman, katı bir hâle girerler, yerde iz bırakabilirler. Fakat o duruma girebilmeleri için de, bizim dünyamızın malı bazı partikülleri kullanmaları gerekmektedir. Bir uçağın kısımlarından, bir ottan, insan ya da hayvanın kanından... Bazı durumlarda da idrâki kuvvetli kimselerden, enerji hatlarından, otomobil motorlarından enerji çekmek gereksinimi içinde kalabilirler. Bu, fantastik bir görüş olarak karşılanabilir, fakat bunları bu şekilde toparlayabilmek için, 20 yıl harcamış olduğumuzu da burada belirtmek isteriz...»

Yukarıda aktardığımız, J.A. Keel'in önerisi çok tartışma götürülebilir fakat (bundan önceki bölümde sözkonusu edilen) Bay Fitzgerald'ın koyunlarıyla, Bay Leslie'nin danalarını başına gelenleri ancak bu şekilde açıklayabiliyoruz.

(Devam edecek)

(Gelecek sayı: «Melek saçı» ve UFOlar)
Kaynak:

- (1) The Coming of the Guardians - M. Layne
- (2) FSR - «Mat-Demat» - Eylül - Ekim, 1955

ÖZÜR VE DÜZELTME

Temmuz Sayımız'daki 26 ve 27'inci sayfalar şehven birbirinin yerini almıştır. Düzelterek okunmasını rica ederiz.

RUH ve MADDE

Yeni Edgar CAYCE

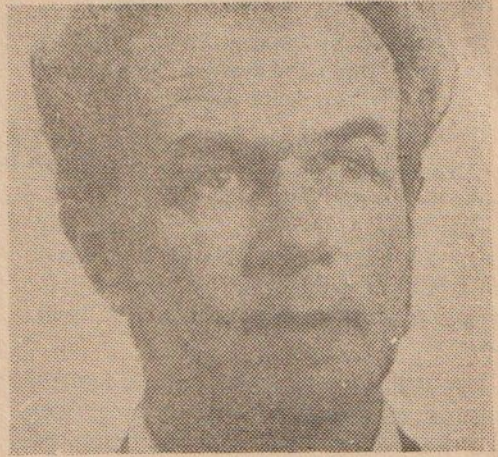
Çok Sayıda Ruhgöçü Yaşadı

● Jean DROUIN

Eski yaşamlara, ruh göçü olayına, ister inanılsın ister inanılmasın, insan Edgar Cayce'in kişiliğinin bilmededen de öte bir sorun olduğunu kabul etmek zorunda kalıyor. Kendisinin olduğu kadar başkalarının da geçmişinde trans'da dolasan, önceki dönemlerle ilgili inanılmaz deneyler yaşayan ve söz götürmez bir biçimde insanlığın en büyük psikolojik şifacılarından biri olan bu garip insan hakkında ne düşünülebilir?

Bugünün insanı onca kolaylıkla zaman ve uzayın kapılarını göz kamaştırıcı biçimde açma yeteneğine kesinlikle sahip olmadığından, onun uzun süre bu konuda biricik kişi olduğuna inanıldı. Oysa bugün ABD'nde, geçmişteki yaşamını ve kendine yaklaşanların yaşamalarını bulmakta aynı ruhsal yetilere ve iyileştirme gücüne sahip yeni bir Edgar Cayce'den söz edildiği görülüyor. Sözü edilen kişi, yaşamını anlatan «Yesterdays» adlı yapıtı Atlantik ötesi ülkelerde Cayce'nin deneyimlerini anlatan kitap kadar önemli bir çok - satan olmak üzere olan Henry Korkeila'dır.

Korkeila 1930'da Finlandiya'nın güneyinde Tampore'de doğdu. Birleşik Devletler'e ancak 1966'da yerleşti. Ve ilk gerçek «Cayce tarzı» deneyimi bu tarihten de sonradır. Çocukluğunda ve gençliğinde, daha çok, garip bazı düşler gördü ve birkaç fırsatta şifacılık verilerinden yararlandığına da, yeteneğinin asıl bi-

Henry KORKEİLA

şincine 70 yıllarının başında Kaliforniya'da, San Jose'de vardı.

Bir arkadaşının, Bayan Soriano'nun evinde bulunuyor ve beş altı kişiyde ordan burdan konuşuyorlardı. Konuşma sırasında hiç nedensiz yere bir deniz manzarası tablosuna dikkatle bakmaya koyuldu. Resimdeki gök ve deniz görünümünü seyrederken belli belirsiz bir yarı uyku durumuna girdi. Kendi açısından, bunu böyle hissetmemiş olmasına ve aynı durum bunu izleyen daha birçok akşam yinelenmesine karşın bu durum onun yorgun oluşuna verildi.

Bir gün, hipnotize olmuş gibi, gözlerinin önündeki tablonun denizi yerini mermer sütunlu garip bir tapınağa bıraktı. Korkeila düşünde konuşmaya başladı. O zaman onun sözlerinden kafası karışan Bayan Soriano, bunları büyük bir dikkatle not emeyi akıl edebildi. Bu, Henry Korkeila'nın Atlantide'e ilk «yolculuğu» oldu.

Bu ilk ruh göçünden sonra Korkeila başka bir çoğunu daha yaşadı. Lemurya'da, Pasifik Kıtasının güney kıyısındaki falezler arasında, bir mağarada uygarlığı bir yana iterek inzivada yaşayan bir keşişti. Babil'de bir keresinde rahibe ve kutsal fahişe, bir başka sefer ise denizden gelen esrarengiz halklara karşı döğüşen bir savaşçı oldu.

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

İskandinavya'da bir köle görünümünde, sonra acımasız ve savaşçı bir Viking şefinin oğlu olarak yaşadı. Olmek'lerin yanında papaz ve heykeltıraş, sonra da bir maya tapınağında rahipti.

Tüm bu deneylerinden Korkeila yaşadığı yerler ve tanıdığı uygarlıklar konusunda son derece kesin betimlemeler getiriyor. Bu adamın hiçbir tarih kültürü olmadığı ve anlattığı olaylardan çoğunu hiçbir zaman işitmediği, bilince de, bu tanıklıklar insanın aklını karıştırıyor.

Aynı Cayce gibi, Henry Korkeila başkalarının geçmiş yaşamlarına da girebiliyor. Onlara birkaç saniye dikkatle bakması yetiyor. Ve hasta buna hazırsa yolculuk hiç engelsiz gerçekleşiyor. Kendinden geçme sırasında hastanın geçmiş deneyimini bizzat yaşayan Kor-

keila garip ruhsal yolculuğunu tüm ayrıntılarıyla anlatıyor.

Aynı Cayce gibi hastanın karşılıklı ruh göçlerine tam olarak girerek zamanda ve mekânda, istenildiğince uzakta, hastalığının nedenini arayarak hastayı iyileştirebiliyor.

Bugüne dek bu deneyler gerçek bir eleştirisi konusu olmadı. Ancak UCLA(*)'dan Janet Galuckman gibi bir psikolog Korkeila'nın durumunu çok yakından incelemeye karar verdiğine göre, bu deneyler, bilimi fevkalâde ilgilendirmektedirler. Kuşkusuz ne denli içten olursa olsunlar, insanın basit tanıklıkları, her şeye rağmen kanıtlamaya yetmiyor. Ama bunlar daha şimdiden Amerika'nın yeni Edgar Cayce'ine sahip olduğunu işaret ediyor gibi.

(*) Los Angeles Üniversitesi.

(Nostra : 406. Sayfa : 9)

THOMAS'IN İNCİLİ

İSA'NIN GERÇEK SÖZLERİ

«Çanağın dışını yaratan
İçini de yaratandır
Anlamıyormusunuz?»

Ruh ve Madde Yayınları
P. K. 1157 — İstanbul

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ : 200 TL.

Atalarımız Bilgisayarı Biliyorlar mıydı?

● Yazan : Jacques Borg

● Çeviren : Necati PEKEL

Sonbaharın soğuk havasıyla birlikte «NEZLE» ve maiyetinin de geldiğinden; bir çok kimseler, «AKAN GÖZLER»in görülmesiyle haberdar olmaktadır. Ama bu, eskiden buna maruz kalan kişi için iyi bir belirti idi. Zira bu göz yaşlarının, kem gözlerini fırlatarak hünerlerini gösteren BÜYÜCÜLERE mani olduğuna inanılıyordu.

Buna, her zaman ve bütün özgürce davranışlar altında inanıldı. Ve bazı bölgelerde, bu meşhur kem gözlere hâlâ inanılmaktadır. Nazarla etki yaparak büyüleme eylemine inanmak, ibranilerde pek yaygın bir halde idi. Mukaddes kitapta büyüden açıkça bahsedilmekte ve bu cins büyüleri yapanların ölümle cezalandırılması emredilmektedir. Büyüyü ve göz değişmesini önlemek için alında ve sol kolda muskalar taşırlardı. André Chouraqui, kitabında, binaların cephelerinde Tivrattan alınmış özetlerin gösterilmesinin, kuşkusuz puta tapanların tatbik ettikleri sihirden neşet ettiğini yazmaktadır. Jérusalem'de, genç kızlar, muskalar taşımakta; vücutlarında, rahiplerin, kine benzeyen cübbeleri, amacı «Kem Gözü» kovmak olan altından yapılmış küçük bir çanla birlikte mücevherlerle süslenmektedirler.

Eski Yunan Mitolojisinin efsane yaratıkları Telchines'lerin, Okeanos'un oğlu ki, Zühal'in tırpanı ve Neptün'ün üç dişli yabası, tanrıların ilk heykelleri olduğu söylenmektedir. Eski yazarlar, onları, büyücü gibi göstermekteydiler. İstedikleri ve hoşlandıkları bütün şekilleri, bir tek bakışla oluşturuyorlardı. Ama sonunda Jüpiter, onların sihirlere kızarak kayalar haline getirmiş ve onları dalgaların içine gömmüştür.

Yunanlılar, bir şahsın veya hayvanın gü-

zelliğine olan hayranlıklarını, yere tükürerek belirtiyorlardı! Başka türlü davranılırsa, bakışlarına uğursuzluk getireceği kanaatleri vardı. Bu hal, Yunanistan'da, günümüze kadar gelen bir âdetti. Ve bu gün, tükürmeden önce «skordon» - sarmısak kelimesi telâffuz edilmekte ki, söylendiğine göre, bir büyüü etkisiz kılmak için şaşmaz bir çaredir.

Az bir farkla, Romada aynı inançlar vardı. Virgile'de, çobanlardan biri, sürüsündeki hastalıkları kem göze yormaktadır. Romalılar, aynı zamanda sarı asma kuşunun sarılığı iyileştirdiğine inanıyorlardı. Bunun için, bu kuş, pazarda, kafes içinde, üzeri bir bezle örtülü olarak satılıyordu. Çünkü sarılık hastalığı, onlar sadece bu kuşa bakmakla, kuşu satın almadan iyileşiyordu ki, bu da satıcının işine gelmiyordu...

Kendi tabiat tarihinde Pline'in anlattığına göre; onun zamanında Esklavonya'da (Sırbistanın eski adı) ve Bulgaristan'da tüm büyücü aileler, istediklerini, yalnız bir göz darbesiyle öldürebiliyorlardı. Aulu-Gelle (1), aynı kudretleri, her iki gözünde de ikişer göz bebeği bulunan İlyrie (eski Avusturya-Macaristan) büyücülerine yüklemektedir.

Aristo'dan sonra, eskiler, kem gözü açık larken, bazı kişilerin ruhu, başkalarının bedenleri üzerinde göz bakış kanallarını kullanarak hareket edebildiklerini söylüyorlardı. Hristiyanlığın zuhuriyle ve ayrıca parapsikolojinin keşfiyle, özellikle telekinezi ve telepati-deki yakın çalışmalarla bu aşırı hikâyeler son buldu.

Nivernais'de (Fransada bir eyalet), halen «kabuksuz», yani sadece gışai bir deri ile

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

kaplı yumurtaların horozlar tarafından yumurtladığına inanılmaktadır. Bu yumurtalara kuluçka yatan kara kurbağası, bir cins, korkunç, yılan benzer acayip bir hayvan çıkarmakta ve bu, etki yapma kudreti ile büyülemekte; hattâ biricik göz çarpmasıyla öldürebilmektedir.

Natüralist Buffon, bu bâtil itikatlara, hurâfelere hücum edenlerin ilkidir. Bu Niver-nais horoz yumurtası (!), kuşkusuz eskilerin çok korktukları ve çekindikleri basilic'in bir mirasıdır. Bu korkunç hayvanın, karakurbağanın kuluçkalılığı ile horoz yumurtasından çıktığı zannediliyordu (Halbuki bu basilik denen, iri, çirkin, kertenkeleye benzeyen ayaklı bir yılan olup; gözlerinde, öldürücü bir yetenek bulunmaktadır. - Ç.). Efsanedeki ise, bir horozun başı, boynu ve göğüs kemiği, vücudu, sekiz ayaklı bir yılan olarak gösterilmekte ve onun, yalnız görünüşünün bile ölüme sebep olduğu söylenmektedir. Soluğundan yayılan buhar, sağlığa o kadar muzırdı ki, o yalnız inine yaklaşan insanları ve hayvanları değil, inine yakın olarak gelişen fidanları bile öldürüyordu.

Eğer onu bir mızrak yardımıyla yahut bir kılıçla öldürmeye yanaşsalar, vücudundan çıkan seyyal zehir, hücum edenin veya öldürenin metal boynuca eline ve kalbine kaymaktaydı. Sonuç olarak yapılacak tek şey, onun yıldırım gibi vuran bakışını, bir ayna yardımıyla ona yansıtmaktır.

Basilikin gözlerindeki bu büyüleme gücüne inancın, İbranilerde vücut bulduğu sanılıyor. Mukaddes kitap Bible'de, şair Jérémie, Ebedi ve Ezeli olanın adına, yılan ve basilikin gelişinin, onları, günahlarından ötürü cezalandırmak olduğunu bildiriyor. Filistindeki basilige inanç, bütün Akdeniz dünyasına yayıldı ve oradan orta çağ Avrupasını birlikte dolaştı.

Büyüleyici nazar atmaya kabiliyetli olduğuna inanılan bir kişiyle karşılaşılınca, boyunda taşıdığı boynuz veya mercan ucunu, nazar atanın (jetator) istikametine çevirerek ondan korunmak mümkündür. Lüzumunda şahadet ve orta parmağını çaprazlayarak nazarcının yönüne çevirebilir.

Bu jetatoraya inanç, Sicilya'dan Konsika'ya kadar yayılmış toplum tabakasında bulun-

maktadır. (İtalya eski cumhurbaşkanı), Giovanni Leone, vergi kaçakçılığı yapıldığına ve rüşvet alındığına kani olduktan sonra, Haziran 1978'de istifa etmeye mecbur olmuştu. O da jetatorya kesinlikle inanıyordu. Söz aldığı bütün halk mitinglerinde, aralıksız onun önünde büyük el jestleri yaptığı görülüyordu. Bu klasik hareketler, Akdeniz hatipleri için söz konusu değildi. Fakat bu, büyü atıcılarına karşı nümayiş mitingleriydi.

İskoçya'da bakışla oluşturulan afsunlamanın daha başka bir özel şekli vardır. Bundan kurtulmak için yumruklarını sıkıp, baş parmaklarını, öteki bükülü parmaklar arasında saklamak bir çare olarak gösterilmektedir.

Baştan çıkarıcılar tarafından kullanılan büyülere, en ciddi erdemlinin bile direnç gösteremediğini, Résie Kontu, 1857'de, Gizli Bilimler Dergisinde, asil bir kadının evvelce büyüünün karşı koulmaz etkisi nedeniyle öldüğünü belirterek yazıyordu. Kont Aésie, İskoçya'da ünlüdür : Lady Jane Hamilton, Kont Hadinkton'un kızı, arzusu hilâfına çok genç iken, sert ve yaşlı Hont Cassilis ile evlendirilmişti. Bu bedbaht evlenmeden evvel, Lady Jane, Dunbard şehrinde, Sir John Faa ile sözlü idi.

1643'de, kocası, işleri için Londra'ya gitmişti. Sir John, onun yokluğundan faydalananak, genç kadının şatosuna, yanında Bohemyalı kıyafetli bir kaç arkadaşıyla gelerek, Lady Jane'ı kaçırmaya muvaffak olmuştu. Fakat kont, beklenenden daha evvel geri dönmüş ve kaçanları takibe koyularak sınıırı geçmeden evvel onlara yetişmişti. Bir çarpışma sonucu, kaçırılanların hepsi öldürüldü. Lady Jane'a gelince, kocası tarafından boşandı. Kadın, inziva günlerini geçirdiği Maybole kalesi burcuna kapatıldı.

Bu, resmî kayıtlara göre böyle... Ananeye göre ise; kaçırılan gönül sahibi, John Faa adında, büyü gücü sayesinde kontesi büyüleyen, gerçek Bohemyalı bir çingene olduğu, İskoçyalı yaşlı köylü kadınlarınca, anneden kızına yapılan hikâye aktarmalarında belirtilmektedir.

(1) Aulu - Gelle : 11. yüzyılın gramerci ve lâtin eleştiricisi (Çeviren).

Mavi Ülke

Tebliğ : W. T. STEAD (1849 - 1912)
DÜNYA ÖTESİNE GÖÇÜŞÜN
GERÇEK BİR YAŞANTISI

BÖLÜM 13 GENEL NETİCELER

Yeryüzü yaşamından ayrılmış bir hayli oldu. Hernekadar eski yaşam şartlarım ve koşullarımla kesintisiz olarak temas ediyorsam da «Mavi Ülkeyi» katiiyen terk edemediğimden, tekrar yaşamak üzere yeryüzüne dönmek arzusunu hissetmedim.

Bir kaç saatliğine konuşmak istediğim bir çok olaylara şahit oldum, üstün görüşümle doğru tedavinin yanlış uygulandığı zamanları biliyorum. İşte bu zamanlarda büyük bir islahat yapmak üzere bir saatliğine dünyaya dönmeyi çok arzuladım, bu arzularımın dışında tekrar yeryüzüne gelip yaşamayı katiiyen arzu etmedim. Ölümümünden bu yana işlerim, seyahatlerim ve çalışmalarım başlıca mera kim olmuştur. Burada bulunmakla daha büyük bilgiler elde ettim ve bunların bazılarını, muhtelif zamanlarda, dünya halkına aktarabildim.

DÜNYANIZI terkettiğimden bu yana, dünyanın gelişmesi ile yakinen meşgul oldum ve iç ve dış güçlüklerini yaşadım. Bir çoğumuzda olduğu gibi vatansızlık hâlâ ruhumda yaşar ve dünya ile kişisel bağlarımı sürdürdüğüm müddetçe de yaşayacaktır. Bu bağlar gevşediği zaman, ilgim de tedricen gevşeyecek ve şüphesiz tamamen bu tarafa, kendi hal, kima yönelecek ve yerim başkası tarafından doldurulacaktır. Böylece, bu yarış sürüp gidecektir, daima ileriye, evrime doğru.

MAVİ ÜLKEYE ilk geldiğimden bu yana ona baktığımda yapmış olduğum hamle ve gelişmeleri görmekle büyük bir memnuniyet duyuyorum. Buraya gelişim bana bir çok tesiri

yaptı. Bu özel devre başladığında ölümün bu kadar yakın oluşunu bilmiyordum ve bunun böyle olmasını da arzu etmemiştim. Elimde son derece önemli şeyler vardı, bir çok kimşelerin faaliyetlerini takip etmek ve onlardan öğrenmek suretiyle bunları tamamlayabildim.

Ölümümünden hemen sonra, yeni şartlara, herşeyin yeni görünüşüne, gezme hareketi ve haberleşmenin yeni gücüne kendimi alıştırdım. Biz burada biribirimizle fazla konuşmuyoruz, konuşmadan daha fazla izah gücü olan daha imâlî metodlar var. Burada düşünceler birinin zihninden diğerine, sesli bir ifade olmadan, intikal ettirilir. Bununla beraber istersek dünyada olduğu gibi de konuşabiliriz.

ŞÜPHE SİZ sizin ve benim dünyam arasında çok büyük farklar var, ancak ben iki dünya arasında, zekayı fiziki olarak engellemeyen ve iki dünya arasında az fark gösteren unsurları bulurum. Sizin yeryüzünde, paraya, iş hayatında başarıya, zevke, kuvvete, bilgiye vs.'ye karşı zihinsel bir arzunuz var, fakat bu arzular fiziksel şartlar dolayısıyla sinirlidir, ekseriya tam olarak tatmin edilmez.

Burada zihinsel arzu iyi olduğu zaman saha hudutsuzdur, ekseriya tam olarak tatmin edilmek, dhilindedir. Gerçek ve bilgi için zihinsel arzu bu dünyada hayret edilebilecek kadar boldur. Arzu iyi ya da kötü olsun, neticesini mutlak verecektir. Arzu iyi olmayıp, kötü olduğu takdirde, güçle gelişir sonunda semeresini verir; arzu iyi ise o da güçle gelişir ve beraberinde kuvvet ve saadeti getirecektir.

Bunu size daha fazla vurgulamıyacağım, elbette göreceksiniz.

YERYÜZÜNDEYKEN bedeninizi geleceğin
■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

şartlarına göre ayarlarsınız. Bu şartlar düşüncelerinizin kalitesine dayalı, halihazır yaşamınıza göre geliştirmektedir.. Uzun süredir içinde bulunduğum bu dünya sizin dünyanıza göre en yakın olarak tahayyül edilebilendir. Ma, den, sebze, hayvan ve her tür hayat şekli ile doludur. Yeryüzünde sevdiğiniz ve anlayışınıza göre yetiştirdiğiniz bütün hayvanlar da buradadır, ancak bunlar kendilerine mahsus yerlerde bulunacaktır.

«Oh ne iyi burası dünyamızın yansıtılmış bir şekli diyeceksiniz.» Görüldüğü gibi değil, arz yalnızca bu dünyanın yansıtılmış bir şekli. Sizin dünyanız baki değildir. Yalnızca bir okul görevi yapmaktadır. Yalnızca yeryüzünün zenginliklerinden faydalanmak ve hayattan zevk almak için dünyada bulunmuyorsunuz; aynı zamanda kendinizin gerçek karakterinizi, keza karakterinizi nasıl kontrol edeceğinizi ve nasıl geliştireceğinizi öğreniyorsunuz. Yalnızca yeryüzünün güzelliklerinden ve zevkenden tam olarak istifade etmek için değil, aynı zamanda kendi başınıza buyruk olmanız için dünyadasınız yoksa başkaları siz hakim olsun diye değil.

BAHSETTİĞİM gibi buradaki hayatıma baktığımda; gerek kişisel hayatımda ve gerekse diğer sosyal hayatımda yaptıklarımın memnuluk duyuyorum. Ruhçu olan bizler yeryüzü ile irtibat kurmada büyük ilerlemeler kaydetmiş bulunuyoruz. Birinci Dünya Harbi esnasında hayatlarımızı kaybeden yalnızca İngilizler değil, bütün genç, kadın, erkek ruhlarının fiziksel gücünden büyük yardım gördük. Onlar fiziki güç ve kararlarıyla büyük fiziki güçlerini de getirdiler; bizler de bu güçle, iki dünyayı birbirinden ayıran engellerin çoğunu yok edebildik.

Bu gerçekler bir çok kimselerin fikirleriyle bağdaşmaz, bunlar doğru değildir demeye gerek yok. Gerçek bazen acıdır ve beklenmez, fakat en güçlü şey de gerçektir: ister neş'e ister acı versin, kendini derhal kabul ettirir.

HEPİNİZ denize bakan yüksek dağ yamacının kenarına doğru gerçekten veya tahayyül ederek yalnızca yürüyorsunuz. Gökyüzü yıldızlı, kırağılı, parlak bir gece olsun. Uçurumun kenarında durarak bir şey düşünmeye veya ta-

sarlamaya kalkışın, varsa aşağıdaki limanın ışıklarına veya çapasını atan geminin ışıklarına bakınız ve düşünmeye dalınız ve sonra başınızı yukarı kaldırarak gökyüzünü temaşa ediniz. Nerede olduğunuzu biliyorsunuz, gemilerin hareketiyle yanan sönen ışıkları biliyorsunuz.

Onları görüyorsunuz sadece onlardan biraz uzaktasınız, isterseniz herhalde sesinizi de duyurabilirsiniz. Fakat sizin için günün ağarmasını beklemek daha kolay olur, onlar da sizin çaresiz kaldığınızı görebilirler. İşte biz ruh insanları da böyleyiz; arkada ne bıraktığımızı biliriz, arkada bıraktıklarımızdan bazıları beklemek ister, bazıları sesini duyurmak için kavga ve mücadele eder. Ruhlarımız arza çok yakın, ve bu iki dünya, ruhsal alem ile Büyük Kâinat arasındadır, uçurum yerinde bulunan sizinle en uzak yıldız arasındaki mesafe ise çok büyüktür.

Biz yalnız yaptığımız seyahatle biraz uzaktayız ama unutulmuş değiliz. Sevgi ve muhabbetimiz elan bakidir.

BÖLÜM 14 BÜYÜK SONUÇ

Bu dünyadaki sıhhi durumum tıpkı yeryüzünde olduğu gibi gayet normal, sıhhatli ve enteresandı. Genel olarak ruhlara verecek gücüm yoktu, ben yalnızca herhangi bir adam gibiydim, ölüm beni değiştirmede. Yalnızca bir değişiklik oldu, o da süratli hareket edebilme kabiliyeti. Gençleşmiş durumdayım, zaman geçtikçe kondisyonumda iyileşiyor.

Görüş noktaları ne olursa olsun bu konuya ilgi gösteren bir çok kimseler,

«Bunun sonu nereye varacak?»

«Varacağımız son nokta neresi olacak?» sorusunu sorabilir. İşte gerek sizin gerekse bizim şuurlarımızın sınırlı oluşu nedeniyle bunun izahı son derece güçtür. İzah ettiğim gibi siz bulunduğunuz gibisiniz bizim dünyamıza göçtüğümüz zaman da bizim gibi olacaksınız. Burada daha yücelmeğe hak kazanacaksınız, hayatınızı tamamen evvelce süregelen hayatınıza dönüştüreceksiniz, iyi oluşuyla, fena oluşuyla, neşesiyle, kederiyle. Bu noktadan itibaren arzu ettiğiniz takdirde, diğer dünyalara, ve yücelmelere yöneleceksiniz. Orada da kendi şartlarınızı hazırlayacaksınız.

Bundan sonraki yücelmelerinizde daha da kanaatkâr olacaksınız, diğer bir deyimle ilerleme ve gelişme için başkalarına, ve diğer şeylere daha az ihtiyaç duyacaksınız. Bu dünyanızda da bütün icraatınızla hesap vermek zorundasınız, Yalnız bütün eski durumlarınızın komple hesabı verilir.

Bu dünyadan sonra kayıtlarınız imkân verdiği takdirde tekrar yeryüzüne dönmek isteyip istemediğiniz hususunda bir seçeneğiniz olacak. Yani reenkarne olma imkânı verilecektir. Şayet kayıtlarınız buna imkan vermiyorsa, öğretmenler veya ruhları saflaştıran görevlileri siz ya son geldiğiniz yere göndererek orada tekrar olgunlaşmanızı sağlayacak veya bulunduğunuz yerde tutarak gelişinceye kadar öğreniminize devam edeceksiniz.

Bu dünyadan sonra ruhlar yeryüzüne döner; çok fazla gelişmiş bir ruh bu durumda yeryüzüne döndüğü takdirde yeryüzü ile irtibat sağlamanın detaylarını unuttur. Bu dünyaya erişmek için ne kadar zamana ihtiyaç olduğu hakkında size herhanç bir belirli şey söyleyemem. Ancak Mavi Ülkeden sonra gerçek dünyadaki kalışın normal yeryüzü yaşantısına nazaran çok daha uygundur. Her iki dünyada da ilerleme yapıldığı müddetçe orada kalışlar da uzar.

Müteakip dünyaya «gidiş ve kalış» mertebesine ulaşan ruhlar saflaşarak yücelir. Testlere girip de birinci dereceden kazananlar diğer dünyalara, tamamen farklı ve ışıklı dünyalara intikal eder, ve herbiri **kişiliği olmayan ruh haline dönüşür**. Kişiliği olmayan demekle «Jack Brown veya Madge Black»ı kastetmiyorum; onlar tamamen ruha dönüşmüş kişiler demek istiyorum. Eski sevgileri şahsi olan bu insanlar artık bireysel olmaktan çıkmıştır. Onlar mükemmelleştikleri ve tam olarak yüceldikleri için artık herkes ve herşey olmuştur. Allah sevgisinin en saf dokusu biri ve herkesi bünyesinde bulundurandır.

Yaratıcı muhayyeleniz ve onun işleyişi hakkında fikrinize şekil verebilmeniz için size yeteri kadar bir bilgi verdim. Diğer ayrıntılara geçmemde bir mahzur görmüyorum, çünkü size gerçekleri vermiş olsaydım ilerleme ve yücelme durumlarını idare eden şartları anlayamayacaktınız.

Bunları tam anlamı ile bende anlayamıyorum, çünkü evvelce de söylediğim, gibi ben yolculuğumda yalnızca kısa bir mesafe kasettirdim, hayatın tam kendisini, onun güzelliğini elde edebilmek için çok uzun bir yol katetmek gerekiyor.

Sizden daha yüksek bir noktada duran ve sizden biraz daha ilerisini gören bir kimse olarak, ileri safhalarda hayatınızın saadet ve neşesinden yalnızca %50, %60 değil, %100'ü dışında %600 nisbetinde fazla zevk alacaksınız. Bu elde ettiğiniz neşe ve saadeti gösteren basit bir grafiksel ifadedir.

Değerlendirmemizin bütün proseslerini izah edebildiğim takdirde bir çokları «ben bu kadar istemem» diyecektir. Ancak ilerleme yapıldığı, zeka parladığı ve realite, realite olarak görüldüğü zaman (hayal olarak değil) istek de duyulacaktır. Tekerlekli sandalyesi olan ihtiyar bir adama bir moto-siklet verileceğini söylersen o kötürüm sandalyesinde kalmayı tercih edecektir, genç olsaydı acaba tercih eder miydi? İşte temel prensipte budur. Birbirine kişisel olarak sevgisi olan diğer bütün ruhlardan devamlı olarak ayrıcalık gösteren dünyanın bu çehresi iğrenç ve haşın değildir. Bahsetmiştim burada o ayrıcalık yoktur. Buradaki ruhların birbirleriyle teması daima mümkündür ve bu olağan bir şeydir. Müşahhas olmayan bir ruh buraya geldiği zaman sevgililerden bir ayrıcalık olmaz, ancak daha yüksek, daha saf bir sevgi veya Allah sevgisinin kapıları biraz daha açılır. Şunu «kabul etmek gerekir ki bir, iki, yirmi yoktur, bunların tümünü ifade eden bir **BÜTÜN** vardır.

BÖLÜM 15

İSA VE İSPIRTİZMA

«Ruhçuluk kelimesi maalesef bir çok yanlış kavramlarla ilişkisi olduğundan binlerce insan bu kelimeyi yanlış anlamıştır. Farzedelim ki kelime bu haliyle yalnızca fal ile hilenin bütün türleriyle ilişkisi olsun. Tabii ki bu tehlikelidir bundan dolayı da dinlere aykırı düşer. Dinlere aykırı düştüğü için bu konu engellenmiştir. Dindarlar ruhçuluk hakkında hiç bir şey bilmedikleri gibi bundan ürkerler bu

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

konuyu işitmek, görmek ve okumaktan çekinirler ve reddederler.

Ruhçuluk günümüzde büyük ölçüde kullanıldığından, buna aşına olan kimseler bu tutumu esefle eleştirirler. Son bölümümde bu hususta bir kaç kelime söylemek istiyorum. Ruhçuluk dinlere karşı bir şey değildir. Dinlerin tüm öğrettikleri ruhçuluğun öğrettiklerinde mevcuttur: İnsanları sevmek, ve başkaları için cömertçe düşünmek ve onlara yardım etmek esastır. Ruhçuluk da aynı doktrini öğretir. Resuller ilahi ruhla işbağ halindeydiler, dinlerinin temel kanunlarını vaz ettiler müritleri de yaşantılarını ve iş hayatını buna göre düzenlediler. Dinlerin vaz ettiği kanunlarda ruhçuluğu yöneten yöntemleri bulursunuz.

Yeryüzündeki bütün müritler aynı kurallara tabidir, ancak fikirde asgari düzeyde bir

farklılık olabilir. Birinin bıraktığını öteki kapar işte fertler akli selimi ile kendisine en uygun olanını seçmelidir. Seçeneği ile Allahın buyurduğu kanun ve nizamların anlamlarını kavrayıp kavramadıklarını ve bu yoldaki yeteneklerini göstermiş olurlar ve gösterdikleri gelişmelere göre seçeneklerini kullanacaklardır.

Buna benzer tüm öğretici buyruklar mahduttur, ancak bazı müritler bunların daha ötesine gider, görüş açısı daha geniştir, anlama kabiliyeti daha fazladır. Bütün yollar resullerin buyurduğu noktada birleşir ve müritlerin çoğu resullerin vaz ettiği ana yolu takip eder. Bazıları dar ve küçük yoldan, bazıları tali yollardan diğer bazıları da geniş yoldan ve şoselerden yürür. Ruhçuluk Allahın ana yoludur ve şosesidir.

SON

ŞUURALTI GÜCÜNÜ Geliştirme Tekniği

● Friedrich W. DOUCET ●

Baştanbaşa PSİ güçlerinin kullanılma teknik ve pratikleri. Psi güçlerinin olağanüstü çalıştırılması, şuuruluğa doğru götüren yollar, hepsi bu kitapta açıklanmıştır.

Ödemeli isteyiniz : 150 TL.

Ruh ve Madde — P.K. 1157 — İstanbul

RUH ve MADDE Yayınları

Thomas'ın İncili : İsa'nın Gerçek Sözleri	200.— TL.
Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniği : F. W. Doucet	150.— TL.
Parapsikoloji Dersleri : Paul Krafchik,	150.— TL.
Lânetli Kitaplar : J. Bergier	150.— TL.
Gizli Parapsikoloji Savaşı : J. Bergier	150.— TL.
İpnozün Gerçek Yüzü : E. Arıkdal	150.— TL.
Zamanın Gizli Sahipleri : J. Bergier	150.— TL.
Evrede Zeki Hayat : S. Gerçeksever	200.— TL.
Yüce Aklın Erdemi (Taoizm) Lao - Tzu	100.— TL.
Başka Bir Evrene Geçiş : J. Bergier	150.— TL.
Büyük Kurtuluş : D. Suzuki	150.— TL.
Mukadderat ve İcabat (Özet) B. Ruhselman	150.— TL.
Altıncı Duyunuzu Geliştirin : Dr. Milan Ryzl	150.— TL.
Ruh ve Kâinatı(Özet) : Dr. Bedri Ruhselman	200.— TL.
Ruhlar Arasında : Dr. Bedri Ruhselman	200.— TL.
Sovyet Rusya Ruhu Arıyor : Ostrander - Schroeder	200.— TL.
Olağanüstü Parapsişik Olaylar : Ostrander - Schroeder	200.— TL.
Zen Budizm Yolu : Prof. E. Herrigel	150.— TL.
Hinduizm : Swami Nikhilananda	150.— TL.
Metabiyoloji : Dr. M. Bilge	200.— TL.
Sankhya - Yoga Mistik Teneffüs ve Meditasyon Teknikleri	200.— TL.
30 Derste Ruhsal Güçleri Geliştirme : Dr. L. Rampa	150.— TL.
Dünyanın Evrensel Sahipleri (Hermit) : Dr. L. Rampa	150.— TL.
Allah : (Özet) Dr. Bedri Ruhselman	100.— TL.
Ruhsal Kişiliği Geliştirme ve Hind'de İpnotizma	100.— TL.
Kendi Kendine Telkin ve İpnoz	100.— TL.
Tekâmülcü Ruhçuluk : Dr. G. Galley	150.— TL.
Radyestezi : Mehmet Sancar	150.— TL.
Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi (H. Durville, H. Edwards)	150.— TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Beheri)	80.— TL.
Ruh ve Madde Ciltleri (17 - 18 - 19 - 20 - 21 - 22.) Cilt Beheri	750.— TL.
PLANET Dergisi Beheri 50 TL. Yıllık Abone :	300.— TL.
PLANET Uzay Serisi Kartpostalları, beheri	10.— TL.

Lütfen Ödemeli İsteyiniz

P.K. 1157 — İSTANBUL

Ruh ve Madde Yayınları

« Ben Artık Gidiyorum, Ama Herşey Yolunda »

● Charles H. ELLIOT

İkinci Dünya Savaşı yıllarında dünyaya geldiğim zaman büyük babam oldukça yaşlı durumdaydı. Onunla ilgili ilk anılarımı annemden almış olduğumu söyleyebilirim. Babam deniz aşırı ülkelerde bulunduğu zamanlarda günlerimi büyük babamın yanında geçirdiğimi iyi hatırlıyorum. Büyüyene kadar beraberliğimiz bu şekilde devam edip gitti. O ve büyük annem zaten bitişik evde oturduklarından, zamanımızın büyük bir kısmı hep bir arada geçirdi.

Cocukluğumda bildiğim bütün masalları onlardan öğrendim, diyebilirim. Yetistirdiği köpeklerinin hepsini tüm huyları ve özellikleriyle birlikte teker teker anlatmıştı. Avladığı porsuklar, yakaladığı balıklar ve tanıdığı insanlardan oluşan hikâyeler halâ hafizamda daha dün gibi canlıdır. Televizyon çıkmadan önceki günlerde bu gibi hikâyelerin çocuklar için ne kadar kıymetli seyler olduğunu söylememe gerek yok sanırım.

Silahla ates etmesini, balık oltasına solucanın nasıl takılacağını, o zamanki evimizin (Temple, Tex.) yakınındaki ormanda av hayvanlarının nasıl izleneceğini, o ormandaki dinarların, kedi - balık yuvalarının nerelerde bulunduğunu hen büyük babamdan öğrenmiştim. Bu orman aynı za-

manda (çok eski zamanlarda) kızıl derililerin de avlandıkları ve barındıkları bir tabiat parçasıydı. Büyük babamla birlikte onlara ait ok - uçlarından sayılamayacak kadar çok toplamıştı.

Büyük babam buraya 1900'lerin sonlarında bir yılda Mississipi'den trenle gelmiş, birçok işleri denedikten sonra çiftçilikte karar kılmıştı. Kendisini daima çiftçi olarak görmüş, fakat orta Texas'ın Tennessee Vadisindeki taşlı toprak kendisini çok yormuştu. Aynı zamanda da çok para kazandırmamıştı. Ömrü boyunca tipik bir fakir hayatı yaşamış denebilir. Onu, her zaman güneşten rengi solmuş iş elbiselerinden başka elbiseler içinde gördüğümü hatırlamıyordum. Açık arazide yıllarca güneş altında bulunmaktan buruşup, kavrulmuş kırırs kırırs bir suratı vardı ve yürürken romatizması nedeniyle hafif topallardı.

Sonra 1955 yılında bir gün, ben 12 yaşında bulduğum bir zamanda, bahçeyi çapalarken kalp krizi geçirdi. Hemen kendisini bizim eve aldık. Annemin itinalı bakımı altında birkaç gün içinde kendisine gelmişti. Ama ben çok üzülmüştüm. Hem bunun için, hem de kendisinin iyice dinlenmesi için annemler beni başka bir akrabanın evine ağn dermişlerdi. (Mayıs 21, 1955)

O gece akrabamızın evin-

de uyurken parlak canlı bırak bir rüya gördüm: Rüyanın yankılanan seslerle başladığını hatırlıyorum. Sonra sisli bir yerde buldum kendimi. Bu sisin içinden değişik insan sesleri arasında gülmeler ve kahkahalar da duyuluyordu. Ve bu sesler gittikçe yaklaşıyordu. Ondan sonra sol taraftan üç kişinin görüş alanım içine girdiğini farkettim. Bu üç kişiden ortadaki büyük babamdı. İki yanında yerlere kadar uzanan giysiler içinde orta yaşlı iki kadın bulunuyordu. Kadınlar büyük babamın koluna girmişler, şen şakrak birşeyler konuşarak ilerliyorlardı. Dedem onlardan daha uzun boylu görünüyordu ve her zaman görmeye alışık olduğumuz topallaması da yoktu. Bana aldırış etmeden önümden geçip gittiler. Fakat tam sağ taraftaki sis içinde kaybolacakları sırada, büyük babam durdu, kadınların kollarından sıyrıldı, onlara «Bir dakika, şu bizim Charles'a birşey söyleyeceğim» diyerek bana doğru ilerledi. «Ben artık gidiyorum, ama herşey yolunda.» dedi, geri döndü ve bekleyenlere katıldı. Sis içinde kaybolurlarken konuşmalarını ve kahkahalarını hâlâ isitirdim. Sesler tamamen isitilmez hâle gelene kadar kıpırdamadan bekledim.

Tam bu sırada büyük annem tarafından uyandırıldım. Hemen giyinmemi söylüyordu.

Spirit Aktüalite

Söylediğine göre, büyük babam az önce vefat etmişti ve hemen bizim eve gitmemiz gerekiyordu. Bizim eve vardığımız zaman, cenaze arabasına bindirilmek üzereydi. O rada birisi bana büyük babamı son bir kez görmeyi isteyip istemediğimi sordu. Ben de başımı salladım ve onun gittiğini gördüğümü söyledim.

(FATE'den)

— oOo —

Babamın Altın Zili

● Phyllis Megani

Şimdi artık çok iyi biliyorum ki, ölüm bir son değildir. Başka bir mevcudiyetin başlangıcıdır. Tıpkı bu dünyaya doğduğumuz gibi, burada öldüğümüz zaman da başka bir âleme doğuyoruz. Yakınlarımızdan ölmüş olanlardan bazıları bana ölümden sonra varlıklarını sürdürdüklerini kanıtladılar.

Bunlardan birincisi ken-

di babamdır. Ölmeden önce üç ay hastalık çekmişti. Hastalığa yakalandıktan sonra gün be gün sararıp solduğunu, incelip kuruduğunu gözlerimizle farkedebiliyorduk. Günler geçtikçe hareketleri çocuklaştı. Fısıltı halinde zayıflayan konuşması güçlükle anlaşılabilirdi.

Hastalığının ilerlediği günlerde, bizleri çağırmakta zorluk çekmemesi için annem kendisine altın bir zil vermişti. Çoğu zaman başucunda bulunan annem ne zaman yanından ayrılıp aşağı inse, çok geçmeden tıngırdayan zil sesiyle tekrar yukarı çıkmak zorunda kalırdı. Anem bundan hiç bir zaman şikayet etmemiştir. Her zil tırtısında, elinde ne varsa bırakıp yukarı babamın yanına çıkmış ve onu rahatlatmak için elinden gelen hiç birşeyi esirgememiştir.

Bu azap verici hayattan babamı ÖLÜM kurtarabildi.

Aradan zaman geçti. Kız kardeşim Jane ve ben evliydik. 1965 yılı baharında bir gün (babamın ölümünden 2 yıl sonra) Jane'le birlikte annemin evinde kahvaltı yapıyorduk. Annem bir kozmetik firmasının satış müdürlüğünü yapıyordu. Bu bakımdan her zaman bize sevdiğimizi tahmin ettiği parfümeriden birer ikişer verirdi. Annemin yanında bulunduğum yıllarda bunun kıymetini bilmezdim. Ayrıldıktan sonra kozmetik

mamüllerin ne kadar pahalı (dolayısıyla annemin bu hediyelerinin ne kadar değerli) olduğunu anlamıştım. Annem, kendisini her ziyaret edişimizde bu eşantyon mallardan bize birer ikişer verirdi. Bunları sakladığı, merdiven altında küçük bir dolabı vardı. Her zaman olduğu gibi bu sefer de kahvaltıda sonra, bizi bu kapakları açıldıktan sonra etrafa mis gibi kokuların yayıldığı dolabın başına götürdü.

Tam bu sırada benim kulağıma babamın sağlığında (rahatsızken) kullandığı ve halâ da yukarıda duran altın zilin tıngırtısı geldi. Zil sesi, iki yıl önce olduğunun aynısı, yukarıdan geliyordu. Şaşkınlığımı gizlemeye çalışarak gözümle anneme baktım. Fakat o birşey işitmiş bezemiyordu. Sonra gözlerim Jane'nin kileri buldu. O da bana şaşkın şaşkın bakıyordu ve annemden gizlemeye çalışarak, kulağıma eğildi ve «Ben de işittim.» dedi.

Evet, her ikimiz de babamın altın zilini duymuştuk. Gerek bu olaydan gerekse zaman zaman rüyalarımda bana görünerek, karşılaşılabileceğim tekliflere karşı beni uvarmasından babamın öldükten sonra da mevcudiyetini devam ettirmekte (hem de bizlere çok yakın bir şekilde devam ettirmekte) olduğunu anlamış oldum.

(FATE'den)

Ruhsal Tebliğlerden Analizler

Psikişik Ruhsal İrtibatlar

● Mehmet SANCAR

6 Kasım 1970 tarihli ruhsal irtibatta, yine «Sâdiklar Plânı» takma isimli ruhsal kaynak, üzerinde düşünülmesi gereken iki müşahede celsesi aktettirmiştir. Şimdi bu iki ruhsal müşahedeyi birlikte izleyelim :

— Soracağınız bir şey var mı?

— Şu anda soracağımız bir şey yok. Önceki celsede bahsetmiş olduğunuz konuya girmek isteriz.

— Bugün için medyomunuzun daha kuvvetli bir gerilim göstermesi mümkün olamamıştır... Bunu, bir dahaki haftaya başlatalım.

Bugün, yine aynı mevzua hazırlık olmak üzere, değişik şekilde (bir celse) yapalım.

Medyom — Şimdi ben konuşuyorum :

Şu anda bir başka varlık var. Kendisine muhatap olmaya çalışınız. Benimle tam irtibatta değil, ama fikirlerini alabiliyorum. «Kantarma, kantarma» deyip duruyor! Süvari midir, nedir?..

— Acaba bizimle konuşmak ister mi?

Medyom — Evet.

— Peki. Kendisiyle tanışalım öyleyse.

Varlık — İsmail oğlu Murat.

— Bizler de, sizinle tanışmaktan zevk duyan bir çalışma gurubuyuz. Bize söylemek istedikleriniz var mı?

— Var.

— Dinleriz sizi, buyurun.

— Kantarmayı gevşek vurunca düştüm.

— Yaa, nerde oldu bu olay?

— Edirne'de.

— Asker miydiniz?

— Yok be yahu, çiftçiydim.

— Şimdi neredesiniz?

— Elimde kantarma, atı kovalayıp durum.

— Herhalde çok huysuz, bir türlü tutamıyorsunuz?

— Yelesinden tutuyorum amma, takamıyorum tekrar.

— Ne yapacaksınız, tekrar tuttuğunuz zaman? Çiftliğe mi döneceksiniz.

— Hey, atı (yazık be yahu ata), götüreceğiz tabii.

— Çok mu kıymetli bir at bu?

— Herkesin atı kendisine kıymetlidir : İşimi görür.

— Edirne'li misiniz?

— Civarından işte.

— Benim de orada tanıdıklarım vardır : Akrabalarım. Memnun oldum sizinle karşılaştığıma.

— Eyi.

— Neresindensiniz Edirne'nin civarından? Hangi köy?

— Köyden değiliz biz. Edirne'nin dışlarında bizim yerimiz var.

— Çok güzel.

— Siz naparsınız?

— Biz, işte böyle, karşılaştığımız dostlarla konuşuruz. Sohbet ederiz. Onların, bazan fikirlerinden, bilgilerinden istifade ederiz.

— Yahu, ben bu atı zaptedemiyorum, napacağız?

— Ne yapalım, bilmem ki? Sizin aklınıza bir şey geliyor mu?

— İşte tutmuşuz. Kantarmayı vurmak gerek. O kadar. Naparsın başka? Biraksan gider...

— Pekiyi bırakın gitsin, ama ona da kıyamıyorsunuz?!

— Olur mu be yahu, atımız...

— Nihayet bir gün at sizden ayrılacak : Bir gün gelecek ölecek.

— O başka. Diri diri de bırakılmaz ya. Her işin bir şeyi var.

— Pekiyi, siz kement kullanmasını bilmiyor musunuz, İsmail Dostum?

— Yok, bilmem.

— Bilmezsiniz tabii, Ee, atı okşayın biraz, sizi dinler, anlamasa bile, ne de olsa sahibisiniz. Tatlı sözler söyleyin, uysallaşır.

— Neler söyledik be yahu!.. Huysuzlandı bir defa!.. Bakalım sınırı ne vakit geçer!.. Altı senelik hayvanım o...

— Yaa, çok güzel! Attan düştüğünüz zaman canınız epey yanmıştır herhalde?

— Ee, yandı ya... Sağ omuzum ağrır, biraz da boynum ağrır. Onu düşünmüyorum: Zaptedemiyorum ki, kantarmayı takmak lâzım, gideceğiz. Uğraşırım burda...

— Etrafta sana yardım edecek kimse yok mu?

— Yoktur be... Hemen gideyim bari. Hadi eyvallah!..

— Güle güle! Allah yardım etsin!..

Medyom — Biraz sonra bir varlık daha bir irtibat kuracak. Öyle hissediyorum.

— Tü!.. Tü!.. Allah kahretsin!..

— Ne oldu?

— Ulan yakalandık!

— Yaa, ne oldu?

— Ne ne oldu be, kim o?

— Ben senin arkadaşınım.

— Kimmişsin sen?

— Beni tanımıyor musun?

— Nerden bilirim?

— O zaman ben söyleyeyim: Benim adım ..... Unuttun sen, tanımıyorsun.

— Boş versene sen! Sen polissin.

— Polis değilim. Herhangi bir vatandaşım.

— Hadi, kızdırma insanı...

— Bak, ara üzerimi: Hüviyet var mı, tabanca var mı?

— Ne tabancası be? Tabanca bizde.

— Gördünüz mü, ben polis değilim. Her hangi bir vatandaşım. Ben sizi uzaktan tanıyorum. Fakat adınızı bilemiyorum.

— Nerden tanırmışsın?! Beni, mandepsiye bastıramazsın, yürü!..

— Hadi canım, sen nerede oturuyorsun, söyle bakalım?

— Hiç bir şey söylemem ben.

— Pekiyi arkadaşım, nasıl istersen. Yani, selâm verdik, sen bizi suçladın!

— O inekler... İtoğlu itler... Ulan, bu yapılır mı be? Şurada üç beş kuruş kazanalım dedik. Kalleşlik ettiler.

— Nasıl para kazanmanıza mâni oldular?

— Ne olacak, kim nasıl kazanıyor işte... Kazandık. Şurdan üç, beş silâh yürütelim dedik, geçinelim dedik, başımıza belâ oldular...

— Kaçakçılık mı yapıyordunuz?

— Gelmişini satacaktık işte...

— Nasıl silâhlar, ne marka?

— Brovning.

— Çok güzel.

— Tabii.

— Ama bu doğru bir hareket mi? Ben olsam bu hareketi yapamam: Korkarım.

— Biz korkmuyor muyuz kardeşim? Doğrusunu, eğrisini de miğden bilir.

— Her miğde kabul etmez.

— Bizimki öyle, eder. Böyle doğduk.

— Ama siz, dürüst, mert bir adama benziyorsunuz.

— Evet, erkekliğimizden yedik bu kazığı zaten.

— Ama, bu yaptığımız da iyi bir iş değil...

— Hinoğluhin olmak lâzımmış! Ne bilirsin, birader? Oniki senelik arkadaşım. Hıh hı...

— Polise mi ihbar etti, ne yaptı?

— Delikteyiz be... Tam on sene yedik.

— Eh, belki bir af çıkar, kurtulursunuz.

— O Kâzım yok mu, o Kâzım?! Herif, tabancayla üzerimize hücum etti be koğuştal!.. İyi savuşturduk ama, ha!.. Nerden soktular tabancayı içeriye, anlamadık ki?!.

— Desenize orada da rahat yok?!.

— Yok ya...

— Hangi hapishaneye attılar seni arkadaşım?

— Edirne. Belâ mı, belâ!..

— Berbat bir yer yani...

— Uhhhh!.. Nasıl çıkarım buradan, belli değil!..

— Belki bir af çıkar...

— Af geçti...

— Pekiyi, dürüst hareket ederseniz, gün-

leriniz kısaltılmaz mı? Bir gününüzü iki gün sayarlar...

— Hiç bir şey bilmiyorum arkadaş! Basmım ağır: Kurşun gibi! Hep uyumak istiyorum... Hiç kimseye güvenmeyin: Millet in huyu değişmiş!.. En emin olduğun adam bile sonunda sana oyun ediyor. Ha bu işte, ha başka işte; aynı şey... Eyvallah!..

— Güle güle... Geçmiş olsun!..

Her iki müşahadenin özelliği, tamamen teşevvüşte bulunan iki varlıkla irtibattır ki onları, düşündürücü, uyandırıcı olması amacına dayanmaktadır. Konuşmalardan çok; alınan tesirler, imajlar, ister istemez varlık üzerinde etkilerini yapacaktır...

Varlığın, ölürken geçirdiği şok (ki, âni ölümler, hazırlıklı olmayan varlıklarda derin şoklar oluşturmaktadır.), uzun süreler (günlerce, haftalarca, aylarca, yıllarca...) sürebilmektedir...

İşte bu şokun derinliğine ve varlığın tekâmül durumuna göre, görevli hâmi varlıklar, onlara, türlü şekillerde yardıma çalışırlar...

Öbür âlemde olmalarına rağmen, hâlâ dünyadaki son anlarını yaşar olmaları, kendilerine yapılan imajinatif yardımlarla da sür-

dürülerek; önce bu süptil mekâna uyum sağlamaları için zaman kazandırmakta; sonra da uyanmalarını kolaylaştırmak için türlü kombinasyonlar denenmektedir...

Önemli olan, ona verilecek bir yüksek tesirle uyandırılması, nerede olduğunun farkına vurdurulması değildir. Önemli olan, kendine sağlanacak, yine kendine uygun imkânlarla onun, kendi kendine uyanmasıdır. Çünkü her iki müşterek ortamda bulunmasının hikmeti de ruhsal tekâmülüdür. Yani, şuurlanmasıdır; otomatizmadan, bir an önce çıkabilmesidir. Bu nedenledir ki, yüksek ruhsal yardımcıları, çok sabırlı davranmaktadırlar...

Örneğin, kendi küçük çocuğumuza yemek yemeyi öğretmek için hiç bir çaba göstermez de, hemen yesin, iş bitsin kabilinden acele edersek; taktir edersiniz ki, böyle bir çocuk, kendi kendine yemek yemeyi, akranlarına göre çok geç öğrenir...

Yeryüzündeki kaba örnekleri, daima he-saba katarsak, şuurlandırılmamız için nasıl büyük çabalar, sabırlar gösterildiğini daha iyi anlarız.

Bu büyük çaba ve sabırların, hızla başarılı sonuçlara ulaşması için de paralel çaba ve sabırları bizlerin göstermesi gerekmez mi?.. (M.S.)

BÜYÜK KURTULUŞ

Zen Budizm'e Giriş
D. T. Suzuki

(C. G. Jung'un Önsözüyle)

Her türlü çelişki ve çekişmeden kurtulmuş insanların yolu...
Satori, Koan ve Yaşama EVET

Ödemeli İsteyiniz : P.K. 1157 İstanbul

Gelecekte Haber Veren Rüyalar

● Gönül Nişova

Birgün tesadüfen elime mecmuadan kopmuş bir kağıt parçası geçti. Kağıtta okuduklarımdan son derece etkilendim. O kağıt parçası zelzeleyi hissetmiş bir gençten bahsediyordu, delikanlının bir de resmi vardı. O an, okuduklarımla, kendi başıma gelenler arasında hemen bir bağlantı kurdum. Benim de değişik rüyalarım, algılarım ve bir olayı olmadan önce hissetme kabiliyetim vardı. Mecmuada okuduklarımla kendi yeteneklerimi karşılaştırınca kendimi daha yetenekli buldum.

Yeteneklerimi hissettiğim zamanlar çok gençtim ve bu tür yeteneklerle ilgilenen ilmi bir araştırma merkezi olduğundan habirim yoktu. Yıllar sonra yine tesadüfen bu merkezin bir mecmuası elime geçti. Rüyalarım ve hissettiklerimle ilgili yazılar okuyunca, ben de başımdan geçenleri, belki başkalarına da faydalı olur diye yazmak istedim.

Kendi tabirim ile «Bir Gariplik» olarak adlandırdığım olaylar dizisi ilk defa 1950 yılında bir rüya ile başladı. Zaten benim algılamalarımda rüyalar ön plânda yer alıyor. Rüyalarım aracılığı ile gelecekte olacak olan bazı olaylardan haberdar olabiliyorum.

Rüyalarım iki çeşit. Birincisi, gelecekte haber veren, renkli canlı ve gelecekteki o olay gerçekleşinceye kadar sık sık gördüğüm türden. İkincisi ise günlük hayatı etkileyen ve sonunda unutulmuş rüyalar. İkinci tip rüyalarım semboliktir. Örneğin sembolik olarak et, diş, sabun, ev yıkılması, soğan, inci, üzüm, sigara gördüğüm zaman mutlaka kısa bir sürede hiç de hoş olmayan haberler alır ve üzüldüm.

Gelecekte haber veren önemli rüyalarının ilki; Kore harbi başlamadan belli bir sü-

re önce başlamıştı. Harp başlayınca rüyamın Kore harbinin habercisi olduğunu anladım.

Bir gece rüyamda kendimi, bir harp hazırlığı bölgesinde buldum. Geniş dağlık bir alanda askerler sessiz sessiz gelip gidiyor ve hazırlık yapıyorlardı. Çevrede sarı kumlu bir zemin, çakıllar, kaya parçaları ve kuru dere yatakları vardı. Renkler sarı bakır rengi ve kahverengiydi. Ben de oradan oraya dolaşıyor, askerleri izliyorum ve kendime o bölgeden çıkacak bir yer arıyordum. Bedenli değildim, kendimi görmüyorum ama varlığımı orada onlarla beraber hissediyor, sıkılıyor ve bunalıyordum. Oradan çıkabilmek için ne tarafa koşsam başka bir dağla karşılaşıyordum. Ben bunalıp duruyorken, askerler dağların tepelerinde kaya ve çalılıkların arkalarında görünüp duruyorlardı. Tam bir faaliyet içindeydiler. Önceleri bu rüya bir kâbus gibi geldi, sıkıldım ama aynı rüyayı her gece görmeye başlayınca, onlarla beraber bu olayı izlemeye alıştım ve dağlarla çevrili o vadiden çıkamayacağımı bile bile her gece çıkacak yol aradım. Ve bir gün Kore Harbi patlak verdi, bu rüyada harp başlayınca beni terk etti...

İkinci büyük ve sürekli rüyam ise, İzmit Körfezindeki Üsküdar faciasının habercisiydi. Bu rüya her gece üst üste veya zaman zaman olmak üzere bir yıldan fazla sürdü. Bana büyük bir heyecan verdiği halde bu rüya, ma da alışmışım. Her gece aşağı yukarı aynı sahneleri görüyorum ve artık heyecanla korkuyla sıçramıyorum sadece derin bir üzüntü duyuyordum.

Bu rüyam, İzmit Körfezi, İzmit iskelesi ve Debere İskelesi arasında geçiyordu. Bir yıl boyunca ben Üsküdar Vapuru ile birlikte bu körfez üzerinde dolaştım, durdum. Her gece İzmitten kalkıp körfezi geçen vapur Debere iskelesine yanaşırken deniz açılır, vapur sulara gömülürdü. Bir de vapur iskeleye yanaşmadan gökteki ayyıldız gömülür ondan sonra da deniz açılırdı. Ben bu olayı yine vapurun içinde olmadan dışarıdan bir yerden bedenim olmadan sadece varlığım ile seyrediyordum. Her gece yatmadan aynı karışık bunaltıcı sıkıntı kaplar içimi ve «Ay yine sulara gömülecek» derdim. Bir süre sonra bu rüya biraz

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

daha sembolik bir hale geldi, bu sefer de, İzmit sokaklarında karanlık ve boğucu bir havada durmadan eski ayakbâbırlarla uğraşmaya başladım. Vapur iskelede iskelet halinde duruyor ben de karanlıkta bunalıp duruyorum, ayakbâbı tamircisi bulamıyordum. Rüyanın gerçekleşmesinin yaklaştığı son günlerde devamlı İzmit iskelesinde, yosun renkli bir su içine gömülmüş iskelet halindeki Üsküdar vapurunun içinde başı sarıklı bir hoca oturmuş Kur'an okuyor tarzında görüyordum.

Son hafta artık olay iyice hızlandı. Görüntüler mahşeri bir hal aldı. Artık yalnız deniz açılıp vapur içine gömülmüyordu, sıkıntılı hareketler ve çabalamalar da vardı. Gölcük sahilinde Debere ve körfez simsiyahtı. Herkes sahile gelmiş, bu karanlıkta ellerinde sabun çamaşır yıkıyorlar ve bütün çınarlık duman içinde yanıyordu. Bu kez sıkıntılı bir kederle uyandım. Çünkü artık kesin olarak gözyaşı ve sıkıntı dellilerim vardı. Benim kendi sebbollerime göre, sabun karanlık ve duman görmüştüm. Acı şeyler olacağı kesinleşmişti. Bütün günümü bu düşüncelerle geçirdim, annemlerden de sıkıntılı bir haber alacağım gibi bir his içindeydim. Gece olmasını istemiyordum. Bu kâbustan iyice sıkılmıştım. Birkaç gün sonra bir gece yine vapur geldi ve sulara gömüldü ama bu kez ben bağırma ve sahilde koşmaya başladım. İçinde annem de vardı diye ağlarken, biletçi suların içinden annemi kucaklarında çıkardı, saçlarından sular akıyordu. (Bu biletçi, vapurdan görevli olarak tek kurtulan kişidir). Sevindim ve ağlıyarak uyan-dım eşimi uyandırdım. «Batan vapurda annem de vardı» dedim. Eşim bu heyecalarımaya alışmıştı. «Rüya bu yat, uyu» dedi. Sabahı zor ettim, o gün çok tedirgin ve suçlu gibi bir halim vardı. Akşamüstü radyoda Üsküdar faciası anons edildi. Haberi alınca vapurda annem de var mıydı diye çılgına döndüm, ben Ankara'da annem de Debere'de idi. Telefonla geç vakit irtibat kurabildim, alçaklık almıya gidecekmış ama birdenbire rahatsızlandığı için gitmekten vazgeçmiş. Yaşıyordu, ölmemişti. Oysa rahatsızlanmamış olsaydı o vapurda olacaktı.

Ve felâketten sonra rüyam bitti. Nasıl oluyor da bir felâketi aylarca önceden rüyamda haber alabiliyordum. Bütün bu süreklî rü-

yaların anlamı neydi, gizli bir kuvvet tarafından uyarılıyor muydum? Ama onca kişiyi nasıl uyarabilir ve felâketi haber verebilirdim, bana inanmazlardı ki... Yine de uzun süre kendimi suçlamaktan kurtulamadım, böyle büyük bir felâketi önceden bilip, hiç bir şey yapmamak korkunç bir şeydi.

Uzunca bir süre normal rüyalar gördüm. Her şey normale dönmüştü, derken yine bir gece rüyamda askerler belirdi. Oradan oraya koşuyorlardı, bu kez renkler nefli idi ve loş kayalıklar çevreye hâkimdi. Askerler sesiz bir karınca çabası içinde hiç durmadan bu kayalıklara tırmanıyorlardı, sanki kayalıklarla sa-vaşıyorlardı. Tam bu arada Kıbrıs savaşı başladı ve rüyam bitti.

Bu üç büyük haberci rüyadan başka bir de önsezilerimle yani sezgilerimle önceden hissedebildiğim bir olay da Ankara uçak kazası olayıdır.

Ben o sıralarda Ankara Adliyesinde çalışıyordum. Ramazandı, Ramazan nedeniyle 4'e 10 kala yani erken çıkıyorduk. O sabah inanılmaz bir istekle canım güllaç arzu ederek uyandım. Uyanır uyanmaz güllacın tadını damağımda hissettim. Öğle tatilinde bir arkadaşımınla Gimaya gidip aldık ama güllacı daireye götürmezdim, bırakacak bir yer aradım ve nihayet Adliyenin karşısındaki pasaj içindeki tanıdık bir dükkana bıraktık. (Güllacı dükkâna bırakmanın ne kadar önemli olduğunu sonra anladım. Çünkü garip bir telaşla sanki hayatımın en önemli anlarıymış gibi, arkadaşımınla birlikte güllacı bırakacak yer aramıştım). Akşam saat 4'e 10 kala işten çıktım. Pasaja gidip güllacı aldım, bu arada belli bir vakit kaybı olmuştu çünkü her akşam hiç vakit kaybetmeden sağ kaldırımı aceleyle yürür, Akdere dolmuşuna binmek için Gimanın önünden yine sağ tarafı takiben Hacı Bayram yönüne giderdim ki bu yol tam uçağın düştüğü noktadır. Güllacı alma ile bu yolun orta yerine gelme arası on dakika sürdü, gecikmişim. Bir an önce trafik sıkışmadan evime dönmek istiyordum fakat yolun orta yerinde birden durdum ya da görmediğim gizli bir kuvvet tarafından durduruldum. Her zamanki yoluma bir an önce devam etmek istiyor ama karşı konulmaz bir hisle yürüyemiyordum. Yürüye-miyeceğimi anlayınca «Olsun bugün de deniz-

ciler caddesinden dolmuşa bineyim» dedim ve döndüm o durağa doğru ilerledim ama üzerimde bir tuhaflık vardı, sanki başka bir âlemde ve başkalarının emrindeydim, yönetiliyordum. Ben durağa gelir gelmez havada korkunç bir patlama oldu, herkes havaya bakıyordu, ben de baktım. Herşey sanki bir film gibiydi. Alevler içinde bir uçak parçaları koparak düşüyordu. Düşmeden adeta bir an üzerimde durdu, herkes kaçıştı, yerlere yattı, ben de yattım. Uçak o an sükuttan sonra döndü Hal'in üstünden Gımanın karşısındaki bankaların arasına düştü. Uçağın düştüğü yer benim tam o anda geçmekte olacağım yerd. Eğer, güllaçla vakit kaybedişim ve yolda bilinmez bir iç güdüyle durup yol değiştirmem olmasaydı, uçak başıma düşecekti. Ben bu ölümden öncezi ve bilinmeyen o gizli gücün yardımı ile kurtuldum.

Son önsezim ise yine kendi yaşamımı ilgilendiriyordu.

İki yıl önce rahatsızlandım. Günden güne zayıflıyor ve dayanılmaz sıkıntılar geçirdiğim halde hastalığıma doktorları inandıramıyordum. Sinirsel olabilir diyorlardı. Dairede arkadaşlarıma ve içinde bulunduğum bu dayanılmaz hale, adeta insan-üstü bir sabırla dayanmaya çalışıyordum. Kimseyi inandıramıyordum ama ızdırap çekiyordum. Nihayet dayanamadım 9 Mayıs 1980 tarihinde kendimi Kasımpaşa Deniz Hastahanesine sevk ettirdim. Orada 27 gün yattım fakat bütün bölümleri dolaştığım halde teşhis koyamadılar. Bu arada Göl-

cük'teki bir arkadaşımınla telefonla konuşurken ona, «Henüz teşhis koyamıyorlar ama galiba benim akuyuvarlarım alyuvarlarımdan çok fazla imiş, beni Çapa'ya gönderecekler» dedim. Ve telefonu kapattık. Telefondaki sözleri nasıl söylediğimi bilmiyorum çünkü bende hastalığımın ne olduğunu bilmiyordum. Sadece içimde bir ses dalak - sıtma diyordu. Hastahane dahiliyecinin dikkatini çekmek için elimi dalağıma götürüp, dalağım ağrıyor dediysem de doktor teşhis koyamadı. Sonunda teşhis konmadan 2 ay hava değişimi ile taburcu oldum. Ama bir süre sonra, gözdebi kanaması nedeniyle yeniden hastahaneye yattım, bu kanama haberci idi ama yine anlaşılmadı.

İki hafta sonra yine elim dalağımda Göl-cük Deniz Laboratuvarına gittim ve kanımın alınmasını rica ettim. Kanımı tahlil edin, benim dedim. 125 diye birşey var dedim. Bir türlü kanımı almadılar. Tam geri dönerken tanıdık bir doktora rastladım ve kanın alınmasını sağladım. Ben kapıda bir arkadaşımınla konuşurken laborant kız koşarak geldi. «Gelir misiniz birşey var, tekrar kan alacağım» dedi. Hiç şaşırmadım gittim, tekrar kan aldılar. Ertesi sabah beni tanıyan hemşire ve doktorların yüz ifadesinden hastalığı anladım. «Lösemi» Beni Çapa'ya sevkettiler. 2-3 ay yaşar demişler. İçimde olumlu bir his vardı. Bu hastalık benim sonum değildi hissediyordum.. Bu yaşam elbette bir gün bitecekti ama o gizli güç yine yardımını yapmış beni bir kere daha uyarmıştı.

Ruh ve Madde Yayınevi

PARAPSIKOLOJİ DERSLERİ

A'dan Z'ye kadar parapsikolojinin bütün çalışmalarını herkesin anlayacağı dersler halinde, uygulamalı olarak içeren bu kitabı sunuyoruz.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ : P.K. 1157 - İSTANBUL

FİYATI : 150 TL.—

Söze Gelenler

MEHMET SAHAR

LEYDİ NONA « İsimsiz Hanımefendi Olayı »

Şubat 1982 ayındaki yazımızda, «gelecek bir yazımızda bahsetmeye» söz verdiğimiz «Leydi Nona» olayından da bu yazımızda söz etmeğe çalışacağız. Yeniden Doğuş Olayları için güçlü bir kanıttır.

★★★

1934 yılında, İngiltere'de, Prof. Frédéric H. Wood, oluşturduğu müzik parçalarıyla çok rağbet gören bir kompozitördü. Ve yirmiyıldır ruhsal araştırmalarla uğraşmış ve genç bir kız olan Rosemary'nin sezgisel (entüvitif) kайдaldan gelişen medyomluğunun önem kazanmasına büyük katkılarda bulunmuştur.

Prof. Wood, medyom Rosemary için şöyle diyordu :

«Bayan Rosemary, zeki, bilgili ve ruhsal yazı ile sezgisel medyomluğu trans halinde gelişen genç bir kızdır. Benim görevim, yazılarını veya konuşmalarını, düzenlenmek ve kaydetmekti. Böylece ortaya, hızla derlenen onüç ciltlik anılar çıktı. Ve deneylerimizin en önemli ürünü oldular. Rosemary Gurubu, deney guruplarımızdan sadece biriydi...»

★★★

Medyom Rosemary ile irtibata geçen ruhsal varlık, öncelikle kimliğini bildirerek, ünlü Leydi Nona Olayı'nı başlatmış bulunuyordu.

Leydi Nona, «İsimsiz Hanımefendi» karşılığında kullanılmış takma bir isimdir. Çevre siyle kaynaştıktan sonra asıl kimliğini de vermiş ve kendi diliyle, hem yazmış ve hem de konuşmuştu! Ki, bu kesin kanıtlar, Leydi Nona Olayının 3500 yıl sonrası uzantılarıdır!..

★★★

Kendi anlattıklarına göre, Lady (Leydi) Nona, M.Ö. 1400 - 1370 yıllarında yaşamış, Babilli bir prensistir. Çok eski bir hanedena mensup olan bir Firavunla evlenmiştir. Prof. Frédéric'in araştırmalarına göre, bu tarihler arasında hüküm süren Firavun, Amanhotep

III.'tür.

Bu Babilli Prensesin asıl ismi, Vantiu veya Fantiu'dur.

Siyasal entrikalar ve Firavunların etrafını saran kıskanç rahiplerin tahrikleriyle, Firavun, ani bir öfkeyle, genç ve güzel eşinin Nil'e atılmasını emretmiştir!..

Bu hususta, Leydi Nona, şunları yazdırmıştır :

«Beni kurban etmesini asla ayıplamıyorum. Bana olan aşkımdan dolayı, onun üzerinde oluşturduğum tesirle kıskançlaşan ve iftira zehirini ona şırınga eden, ölümünün asıl sorumlularını da kınamıyordum.

«Firavun, mağrur ve azâmetliydi. Onların yalanlarına inanmıştı. Ve gazapla dolmuştu...»

Beni Nil'e attırdı!..

«Ölümünden sonra, o da çektiğim kadar ıstırap çekti. Fakat, bedenliler ile bedensizler arasında irtibat kurmak için kullanılan usuller hakkında, çağımda, açık bilgiler olmasına rağmen, ona yaklaşmakta başarılı olamıyordum. Çünkü o çağın medyomları olan rahipler (Büyük Râhipler), benden nefret ediyor ve bana tesir gönderiyorlardı... Bu yüzden bu usulleri kullanamadım!..

«Kocam, derdini hafifletmek için evlendi. Fakat, yeni kraliçe, ona, kesinlikle huzur getirmede. Kral, aldatıldığından ve haksız yere kurban edildiğimden de habersiz değildi. İntihar etmeyi düşünüyordu. Ama ben, ona tesir ederek, bu uygunsuz kararından vazgeçirdim. Bütün bunlara rağmen, ikimiz de mutsuz olmuştuk : O, beni tamamen kaybettiğini düşünüyor!.. Bense, onu, deli gibi seviyordum!..

«Çok uzak ülkelere sevk edilmişim. Çok sert bir disiplin sayesinde, dünyadan bana sevk edilen marazi tesirlere, sonunda hâkim oldum. O zaman, bütün çektiğim ıstırapları düşünerek, iyi bir varlıkla irtibata geçmeyi

istedim. Benim gibi korkunç bir durumda bulunan bedenlilere yardım etmek üzere, «geleceğin misyonunu» seçtim. Uzun bir eğitimden sonra, kendim, medyomların ruhsal yeteneklerini geliştirmeyi başardım.»

Leydi Nona'nın kimliğinin, bu sözlerden kesin olarak saptanması, elbetteki mümkün olamaz. Fakat, bu bilgilerin doğruluğunu kabul ettiren, örneğin yaşamış olduğu çevre hakkında verdiği bilgiler vardır...

Bedensiz haliyle de kocasını sevmekte ısrar etmesi üzerine, ona, «çok uzak ülkelere sevk edildiği» duygusunu veren tecrit uygulanmış ve aynı zamanda, sıkı disiplinli bir eğitimle de yetiştirilmiştir...

Bu kadın rehber (kendini, bir süre de böyle sanacaktır), yaşamış bulunduğu o eski çağların dilini (Eski Mısır Lisanını), konuşarak ve yazarak, gerçek kimliğinin kanıtlarını da sunmuştur...

Ne genç kız medyom Rosemary, ne de hazırandan bir kimse, Eski Mısır Dili hakkında bir şey bilmiyorlardı. Zaten bilemezlerdi de...

En eski mısır hieroglifleri için sözlük ve dilbilgisi yazar A. J. Howard Hulme, verilenlerin incelenmesini ve araştırmalarını da yapmıştır. Araştırma ve incelemeleri, verilenleri doğrular niteliktedir.

1887'de, Tel - EL - Amarna'da yapılan kazılarda, Babil Kralı Kada - İhman - Bel'den, Firavun Amonhotep III.'e yazılmış bin mektup bulunmuştur ki, bu tarihsel belgede şunlar yazılıdır :

«Beni dinleyesin şimdi : İstersin ki, kızımın elini sana vereyim. Halbuki babamın seninle evlendirdiği kız kardeşim, hâlâ seninledir... Ve hiç kimse, artık onu bilmiyor; hiç kimse, artık onu görmüyor ve hiç kimse, onun ölü veya diri olduğundan malûmattar değil...»

Bu mektuptan sonra Babil Kralı, kız kardeşinden haber almak üzere Mısır'a elçiler göndermiştir. Firavun, bu isteğe karşı gelmemiş; elçilere haremینی gezdirmiştir. Fakat Babilli elçiler, bu kadınlar arasında, Kırallarının kızkardeşini bulamamışlardır.

Nitekim Amonhotep III. devrinde de esrarengiz bir olay meydana gelmiştir. Bir kraliçe, yani bu Firavunun karısı kaybolmuştur...

Leydi Nona'nın kendi beyanları, bu iki gerçeği bağdaştırmakta olduğuna göre, anlatılanların gerçekliği ortadadır.

Bir keresinde de medyoma, Leydi Nona, Firavunun vizyonunu aksettirmiştir ki, medyom Rosemary, bunları şöyle aktarıyor :

«Onu, arkalığı dik ve yüksek, kare şeklinde bir taht üzerinde otururken görüyorum. Tahtın renkleri parlak ve altın kaplı. Firavunun yüzü, şakaklara doğru geniş, sonra birden inceliyor. Ve sivri, uzun bir burunla son buluyor. Sakalı, kare biçiminde kesilmiş. Kulakları büyük. Burun kanatları geniş. Siması asil ve enerjik. Yüzünde ve burnunun iki kenarında, ilgi çeken çöküntüler var.»

Medyom, bu arada algıladığı, o çağa ait intibalarını da naklederek ilginç bilgiler veriyor :

«İranlılarla savaş mı olmuş, ne!.. Kendi saltanat devri, sürekli olarak savaşlarla üstünlük kazanmış. Bir istilâ, suikastler ve isyanlar vuku bulmuş. Bunlardan birisi de Leydi Nona'nın kurban edildiği ayaklanmadır...

«Tahtın iki yanında, Nubi'leri iki köle duruyor ki, bunlar, Firavunun bir savaşta bizzat esir ettiği kimseler...

«Devri, isyan ve kargaşalıklarla kana bulanmış... Bu süre içinde râhipler, büyük bir önemi haiz değillerdi...»

Bu açıklamaların, Amonhotep III. çağına aynen uyduğu, tarihsel belgelerden anlaşılabilir.

Medyom Rosmary, kesinlikle Eski Mısır'a ait müzik hakkında da bilgisi olmayan bir kimseydi.

Leydi Nona, Eski Mısır'ın müzik aletleri ve şarkıları hususunda da şu bilgileri vermiştir.

«Müzisyenlerin üfliyerek çaldıkları, oldukça uzun ve dik duran bir çok âletler gördüğünü hatırlıyorum. İçlerinde, uçları kıvrık olanları da vardı. Çeşitli şekil ve büyüklükte harp'lar anımsıyorum. Bazı küçükleri de vardı ki, uzun müddet tınlayan notalar çıkarıyorlardı. Bu âletler, dini merâsimler düzenlendiğinde kullanılıyordu. Diğerleri büyüktüler... Kalın ve derin sesler veriyorlardı...

«Biz de şarkı ve mabetlerde dualar söy-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

lyüyorduk, ama farklı bir tarzda : Çünkü sizin zamanınızda söylenenler gibi şarkı bilmiyorduk. Her merâsim için özel bir melodi vardı. Ve râhiplerin ritmik hareketleri, bunlara eşlik ederdi. Musikimiz, sizinkinden daha sert idi ve süreklilikten yoksundu. Musiki, bir takım bitmez monotonluklarla kesiliyordu...»

Bu sırada Leydi Nona, medyom aracılığıyla sandalyeye bir kaç darbe vurdu... (Rosmary'nin musiki eğitimi vardı...).

Leydi Nona, bu hareketiyle, bir takım durakları kastettiğini belirterek, sözlerine şöyle devam etmiştir :

«Bunlardan başka bir de tuhaf bir davul vardı : Avuç içleriyle vurularak çalınırdı. Ve çanlarınıza benzer ses veren, sopalarla vurulan, tümsek (konkav), uzun âletler de mevcuttu. Bunlar, mâbetlerde kullanılıyordu.

«Bizim, en güzel musikimiz, danslarda çalınırdı...»

Leydi Nona'nın anlatmış olduğu bu bilgiler, Prof. Wood'un yaptığı araştırmalarla doğrulanmıştır. Bu konuda, Prof. Wood, şunları demiştir :

«Leydi Nona ile ilgili devirde, bu vesileyle, müzik âletlerini gösteren kabartma ve nâdir resimleri tahlil ederek ve bir araya getirerek, çok ciddi araştırmalar yaptık. Beyanlarını teyit ederiz.»

Leydi Nona, asıl kimliğini, Eski Mısır Dilinde kullanılan bazı cümlelerle kanıtlamıştır.

Ünlü bir egiptolog olan H. Hulme, Lady Nona'nın ifade ettiği bazı cümlelerin, çok eski zamanlardaki mısır lisanının bazı kelimelerinin telâffuzundaki kuşkuvarı gidermekte yararlı olduğuna dikkati çekerek, şu açıklamayı yapmıştır :

«Nona, çoğunluk, S'den çok Z sesini kullanıyor. İki ses, aynı fonik değere sahip olduğundan, biz burada, sağlam bir araştırma zemini üzerinde bulunuyoruz. Diğer yönden, bu bizi, bazı egiptologların, bunların çok önceleri kullanmadığını söylemelerine rağmen, yaşamış olduğu devirde, hâlâ Z sesinin bulunduğunu kabul etmeğe zorluyor. Şu halde, söylenen bu sözlerin kuramsal değeri dikkat çekicidir. O kadar ki, mısırın eski dili, sadece sessiz harflerle yazılıyordu...»

Bir gün medyom, transtan çıktıktan sonra, duru - işiti yoluyla aldığı şu sözleri hecelledi :

«Ah-yi-taa-hula.»

Prof. Wood, bu sözler için şunları yazmaktadır :

«Bu sözleri, fonetik olarak (işitildiği gibi) yazdım ve H. Hulme'e gönderdim. Hulme, bana, bu cümlelerin saf biri mısırca olduğunu ve anlamının da «Selâm sana!» olarak çevrileceğini yazdı. Nona'ya, bu çevirinin doğru olup olmadığını sordum. Medyoma, duru - işiti yoluyla, bir mısır sözünü aktarabildiği için sevindiğini beyan ederek, çeviriyi doğruladı.

Uygun zamanlarda, Leydi Nona, bu tür deneylerine devam etti. Ve bir kaç gün sonra, yine transtan hemen sonra, duru - işitiyle Rosmary, şunları haykırdı : Çabuk, söyleyeceklerimi hemen yazınız!

«Av-Pe-Yak-i-a-tak.»

Bu sözleri bir kaç kez işitmiştim. Fakat bu işittiklerim, hiç bir anlam taşıyordu! Medyomun eli, hemen yazdı :

«Evet, onlar bir mânâ ifade etmiyorlar. Bunları ona (yani, H. Hulme'e) gönderiniz.»

Leydi Nona, bu tip cümlelerden bir haylisini, gerek duru - işiti ve gerekse, kendi kanalıyla nakle muvaffak oldu. Cümleler, bazan üç, dört kez tekrar edildi ki, ses olarak tespit mükemmel olsun. Oldu da...»

1931 yılının 21 Kasımıydı...

Wood ve Hulme, diğer bir egiptologla beraber, bir eski mısırca söz hazırlayıp, bunu, bir celsede, Lady Nona'ya okudular :

— İnuh - Hirath - neesco - saht, Nona! (Ey Prenses Nona! selâm sana!).

Bu cümle, tabiatıyla, medyomdan saklanmış ve transta sorulmuştu.

Nona, kendi diliyle cevap verdi :

— Ah - neesh - u - en, P'a - ah - seemen. (Biz, onu koruyoruz. Gerçekten bu gizlidir.)

Sonra, ingilizce olarak ekledi :

— Sözlerinize cevap verdim.

İmdi, bu cevap, Lady Nona'ya sunulana karşılık değildi! Fakat, büyük bir anlam taşıyordu. Acaba neden böyle olmuştu?

Gerçekten Hulme, -nuh. hecesini iyi anlayamamıştı. O, bunu, çok az kullanılan «selâm» sözcüğü anlamında kullanmıştı. Genel

anlamda -nuh-, «korumak, görüp gözetmek» demektir. Lady Nona, en çok kullanılan anlamında yorumlayarak karşılık vermesiyle, spirit olmayan bütün kuramları çürütecek biçimde, asıl kimliğinin dolaylı kanıtını da vermiş oldu.

Epigtolog Hulme, bu düzeltme olayıyla çok duygulandı! Ve bu son olay, Lady Nona için harikulâde bir kanıt olarak saptandı!

Prof. Wood, yine şöyle anlatıyordu, bir gün H. Hulme'ü ziyaretini : «Üzülerek belirmediğim ki, Rosmary, nezle olmuş ve uzun bir tren yolculuğuyla çok yorgun düşmüştü. Buna rağmen yine bu uygun olmayan koşullar içinde celse yapmağa râzî oldu. Yalnızdık...

«Lady Nona geldi! Çok heyecanlıydı! Bununla beraber, hemen Mısırca konuşmağa başladı! Hulme, ilk kez işitiyordu böyle doğrudan doğruya bir Mısırca'yı!.. Akıcı, hızlı, fakat heyecan dolu olarak konuşuyordu!.. Medyoma hâkim olduktan sonra, kalem aldı ve süratle yazdı :

— Selâmlar! Selâmlar! Medyoma, istediğim gibi hâkim olamadığımdan, böyle heyecanlıyım. Vazifemde bana çok yardımları dokunan kimselerin karşısında bulunmaktan çok mutluyum. Tekrar teşekkür ederim. Çok heyecanlıyım!..

«Yazılanları okuyordum. Nona, bir hareketle buna engel oldu ve hemen yazdı:

— Bunu, daha sonra yapınız. Şu anda, sadece sual sorduğum zaman okuyunuz. Şayet arzu ederse, sözlerimi, ona söyleyebilirsiniz.

«O zaman, bazan İngilizce, bazan Mısırca olarak, daha yeni tanışan bu iki iş arkadaşı arasında, hayret verici bir konuşmaya tanık oldum: Birisi, ünlü bir bilgin; diğeryse, bir yüksek ruh, bazan da Eski Mısır Kraliçesi!..

«Epigtolog Hulme, Mısırca olarak :

— Lady Nona, Eski Mısır yazılarında mevcut olan bazı şüpheleri aydınlatmak üzere, gerekli bilgileri bana sağlayabilir misiniz? Dedi.

«Lady Nona da buna «Evet» diye cevap verdi.

«Bu hayret verici konuşmaları, aynen nakletmek güç!.. Fakat şunu söylemek yeterlidir ki, Nona, telâffuzda bulunan bir çok karsarsızlıkları düzelterek giderdi. Daha önce

yazılmış bazı cümleleri de açtı...

«Hulme'e göre, en dikkate şayan olan nokta, aşağıdaki soruya, Nona'nın verdiği cevaptı (Hulme, Eski Mısır Kartalını araştırıyordu) :

— Kartal işaretinin sesi nasıldır?

«(Hulme, genellikle, sık sık kullanılan bir hiyeroglifi, Mısır Akbabasını düşünüyordu.) Nona, şuna dikkati çekti :

— Kartal değil, bir Mısır Şahini (Doğanı) söz konusudur ki, hâlâ bu ülkede mevcuttur.

«Nona devrinde, Mısır Şahini, avcılık için eğitiliyordu ki, Nona, bu kartalın, yani Mısır Şahininin, aslında, akbabadan çok kartala benzediğini ve kartala çok daha yakın olduğunu da belirtmişti.

«Nona'nın bu hayretler dolu celsesi, çeyirmenine sevgi dolu bir tebliğiyle son buldu:

— Diğer şeylerle beraber size daha fazla hizmet etmek isterdim. Fakat, bu akşamki engelin bir kısmı benden, bir kısmı da medyomdan oldu. Çünkü medyom, seyahatten dönmüş. hasta ve yorgun... Ona hâkim olabilmek için, bense, çok enerji sarfettim... Başka bir zaman size daha iyi yardımlarda bulunacağım...» Diyerek, Eski Mısır hiyeroglifiyle imzasını attı!..»

Prof. Wood, sözlerine şöyle son veriyordu :

«Daha önce belirttiğim gibi, telepati kuramı, kesin olarak atılmıştır. Çünkü bu olaylarla uyuşamaz durumdadır. Öyleyse, normal haliyle, kesinlikle Mısırca bilmeyen ve trans halinde ise, büyük Luksor Mabedinin inşa edildiği 3400 yıl önceki Eski Mısır deyimlerini, akıcı bir tarzda yazan ve konuşan genç bir İngiliz kızının, gerçekler dolu durumuyla karşı karşıya bulunuyoruz. Bu dilden, 140'ı aşkın cümle düzenlenmiştir...»

Lady Nona Olayı, spirit araştırmalarının deneylerin en ilgi çekici değerlerinden biridir.

Lady Nona, sadece çok dil bilen (poliglot) bir tezahürle yetinmemiş; telepatik ve olacağı bildiren olaylar da vermiştir. Örneğin, çıkacak bir fırtınayı, yeryüzünü saran manyetik bir kuşağı ve Hulme'un dostunun başına gelen bir hâdiseyi de, zamanından evvel, medyomu aracılığıyla bildirmiş ve bu konudaki görevini tam yapmıştır...

«Çok Seven Çok Yaşar mı?»

● Erol ERDOĞMUŞ ●

Merhaba... «Çok seven çok yaşar» diyor-
muş 123 yaşındaki Mardin'li Nebi Korkmaz.
Mazıdağı'nın Gümüşyuva köyünde oturan
123 yaşındaki Korkmaz, ancak 70 yaşında gös-
teriyormuş.

Nebi Korkmaz'ın deyimiyle, ömre ömür
katan sevgi nedir? Türk Dil Kurumu'nun «Ruh-
bilim Terimleri Sözlüğü» genel olarak sevgi'-
yi, hoş giden bir eğilim; tutkuya dek vara-
bilen bir ruh durumu olarak tanımlıyor. Biçim-
lerini de şöyle sıralıyor :

- a. Karşı cinse karşı duyulan sevgi
- b. Çocuğa karşı duyulan sevgi
- c. Bir nedene dayandırılmayan duygu-
daşlık (sempati)
- d. Uzun süre içinde oluşup gelişen kişi-
sel gönül dostluğu
- e. Doğa'ya vb.'lerine duyulan sevgi

Açıklama güzel, güzel de yine soruyorum
sorumu : Sevgi nedir?

Bana göre sevgi, genel anlamda fizikteki
cazibe kuvvetinin, çekim gücünün ruhsal kar-
şılığıdır. Sevgi, ruhsal çekim gücüdür. Hoşa
giden bir eğilimden başlayarak, tutku'ya dek
varabilen bir ruh durumudur.

Sizin benliğinizin dışında bulunan bir insa-
nı, ya da hayvanı; genel anlamda bir canlıyı
benliğinize katmak, onunla bütünleşmek is-
terseniz, onu seviyorsunuz demektir. Benliği-
nize katmak, onunla bütünleşmek istediğiniz
mal mülk, genel anlamda cansız tabiat da
olabilir. Sevilenin kesinlikle insanın dışındaki
bir başka canlı ya da cansız olması gerek-
mez. İnsan kendini sevebilir. Bir başka can-
lıyı ya da cansız sevebilir.

En ilkel sevgi, insanın kendisini sevmesi-
dir. Kendini sevmek, bencilliktir, egoizmdir.
Kendini fazlasıyla seven kişinin benliği yo-
ğunlaşır, daralır. Bir süre sonra kendine

yetmez olur. Kişide dışarıya açılma içgüdü-
sü kuvvetlenmeye başlar.

Kişide dışarıya açılma iki yönde olur :
Cansız tabiata, ya da canlı tabiata sevgi du-
yulur. Cansız tabiata, başka bir deyişle eş-
yaya karşı duyulan sevgi, insanın kendine
karşı duyduğu sevgiden daha ileri, bir baş-
ka canlıya, özellikle bir başka insana karşı
duyduğu sevgiden daha geri bir sevgidir. Eş-
yayı seven insan, kendi benliğinin dışına ilk
adımını atmıştır. Sevilen eşya pasif olduğu,
kendisini seven insana karşı olumlu ya da
olumsuz tutum ve davranışta bulunmadığı
için; eşyayı seven insan, benliğinin sınırla-
rını genişletmiştir ama, aslında gerçek an-
lamda benliğinin dışına çıkamamıştır.

Bir başka canlıyı sevmenin 3 aşaması
var : Bitkiyi, hayvanı, insanı sevmek... Bitki-
yi sevmek, eşyayı sevmekten bir gömlek da-
ha üstündür. Sevilen çiçeklerin, ağaçların bu
sevgiye cevap vererek daha iyi gelişip büyü-
düklere saptanmıştır. Çiçeklerin insanlara
karşı duydukları sevgiyi ve nefreti titreşim-
leriyle tespit eden bilimsel araştırmalar var-
dır.

Yine de bir köpeği sevmek, bir çiçeği
sevmekten daha ileri bir sevgidir. Reel plan-
da köpek, duygularını aracısız olarak insana
doğrudan aktarabilmektedir. Ne var ki,
insanın en yakın dostu olan köpek, kuşkusuz
insan bilincinin gelişme düzeyinin altındadır.
Köpekle insan arasındaki sevgi alış veriş, yi-
ne de sınırlı kalacaktır.

Dışa dönük sevginin 3. aşaması, insanın
insana karşı sevgisidir. İnsanın insana karşı
duyduğu sevginin ilk adımı, erkeğin kadına;
kadının erkeğe karşı duyduğu cinsel kaynak-
lı sevgidir. İkinci adım cinsel kaynaklı sevgi-
den daha ileri, cinsiyetten ve menfaatten arın-
mış olduğu oranda değer kazanan insan sev-
gisidir.

Sevginin sonuncu aşaması, insanın Allaha karşı duyduğu sevgidir. İnsanın benliğini sıfır'a yaklaştırdığı oranda artan bu İlahi sevgi, eksi sonsuza doğru yol aldıkça; artı sonsuza doğru büyüyen bir sevgidir. İlahi sevginin ne ucu vardır, ne bucağı...

Sevmek (1. İnsanın kendisini sevmesi, 2. Eşyayı sevmesi, 3. Bitkiyi sevmesi, 4. Hayvanı sevmesi, 5. Erkekse kadını, kadınsa erkeği sevmesi, 6. Evlâdını sevmesi, 7. Cinsiyetter: ve menfeatten arınmış insan sevgisi,

8. İnsanın Allaha karşı sevgisi) kademeleri şeklinde yücelmektedir. Tekâmül sonsuzdur. İnsan şuurunda bu kademelerin tamamı, biri ya da bir kaç çeşitli doz'larda baskın bulunabilir.

«Çok seven çok yaşar» mı? Çok sevmek, zaman olarak ömrü uzatmaz kuşkusuz. Ne var ki, çok seven kişi; şuurunu daha çok intiba ile doldurduğu için, az zamanda çok yaşar. Az zamanda çok yaşamak, belirli zaman parçası içinde çok yaşamaktır. Allahaismarladık...

- * Ruh ve Kâinat
- * Mukadderat ve İcabat
- * Ruhlar Arasında
- * Tekâmülcü Ruhçuluk

Bu yapıtları okumadan ruhçuluğu
anlamanın imkânı yoktur.

RUH ve MADDE YAYINLARI

P.K. 1157 — İstanbul

ERGÜN ARIKDAL

İPNOZUN GERÇEK YÜZÜ

Başarıları, Sınırları, Geleceği

Zamanımızda yeniden ön sıraya geçen parapsikoloji, programlama, şartlandırma ve kitle eğitiminde kullanılan Telkinbilim ve ipnotik transın gerçek yüzünü imkânlarını, uygulamasını, sınırlarını sohbet biçiminde aktaran bu eser yanlış bilgileri doğrultmak için yazıldı.

Ruh ve Madde Yayınları   **Ödemeli İsteyiniz.**

150 TL.

Tesirler Ve İnsanlar

● Cavit UTKU

(Geçen sayıdan devam)

Demek ki biz tesiri bir bilgi olarak aldığımızı göre en yüce tesir YARADAN'dadır. O halde burada KAADİR-İ MUTLAK YARADAN'ın BİLGİSİ söz konusudur. Şu halde tesiri biz, bir Rahmet olarak tanımlamak zorundayız. Rahmet ise, evrensel bir bilgi akışıdır. İslâmın Kutsal Kitabı Kur'anı Kerim de, Rahman ve Rahim olan diye geçen bu Tanrı Rahmeti, hiç kesilmeden akan o bilgiyi anlatmaktadır. Demek oluyor ki, Tanrı Rahmeti varlıklar için sürekli akış halindedir. Yeter ki bizler ona ulaşabilelim. Bunun için de devamlı frekanslarımızı değiştirmek zorundayız. Daha hassas, daha duyarlı hale gelmeliyiz. Çünkü neye bağlanır, ne kadar yükselirsek, o kanaldan bilgi alırız. Bunları fark edebilmekte, ancak şuurlanmayla olur. Artık şuurlarımızı kaplayan örtüyü açmamız, uyanmamız gerekmektedir. İşte spiritüalizmin önemi burada açıkça ortaya çıkıyor. Çünkü spiritüalist insan, daima seyyaldir. Yeni bilgilere, yeni değişimlere daima hazırdır. Demek oluyor ki, daima uyanık bir zihin içerisinde olmamız ve çevremizin farkına varmamız gerekmektedir. Bildiğimiz gibi kâinat içerisinde durgunluk, atıl olmak ve sabitlik diye bir kavram geçerli değildir.

Her şeyden yansımakta olan Bilgi, etrafı-

mızda bulunan her şeyde mevcuttur. Adeta bütün eşyaların üzerindeki küçücük aynalar gibi. Durmadan değişik şekillerde birbirine yansır. Bizde bu bilginin kaynağına yönelmeliyiz. Bütün amacımız bu olmalıdır. Bu kaynak RİM'dir.

Peki... Bu anlattıklarımızın farkına varabilmek, bunlardan yararlanabilmek nasıl olacaktır?

Bunun için şuurlu olmak gerekmektedir. Yani bilgiyi aktarabilme durumuna gelmek lâzımdır. İşlek yol değişimini burada kullanmak yerinde olacaktır. Gelen bilgi bizde takılmamalı, onu aktarabilmeliyiz.

İşte dinlerin koymuş olduğu bazı kurallar, yasaklar, bize tekâmülde hız sağlayabilmek ve uygun tesir alabileceğimiz kademelerle irtibata geçebilmemiz içindir. Yüksek bilgiler almamız, ancak üstün bir frekansa geçmemizle mümkün olabilecektir. Burada şeriatın faydası, çizmiş olduğu belirli yoldan, o kanaldan bilgi gelmesini sağlamaktır. Aslında bütün öğretiler bir şeriatır ancak, yüksek bir Realite ve Şeriatlar tabii ki farklıdır. Burada gaye tekliğe ulaşmaktır. Yani birliktir. Sonuç olarak özetlemek gerekirse, şuurlu olarak bilgileri almak, bilgi akışını durdurmadan karşıya nakletmek ve yenilerini almak ve tekrar vermektir. Bilgiyi saklamak, kutsal metinlerde bahsedilen küfr halidir.

Tesirler ve Sevgi Mekanizması

Bilgi akışını sağlamanın diğer bir yolu, RİM'e bağlı ve onun bir kolu olan Sevgi Mekanizmasıdır.

Bu mekanizma sizden otomatik olarak sevgi bağı, sevgi yoluyla bilgi akışını sağlar. Sevgi otomatik kayışlardır, uzantılardır. Şırl şırl akan dereler gibi karşımızdakine ulaşır ve bilgi akıtır. Eğer insanları sevip anlar, onlara hoşgörü ile davranırsak, bu kanallar açılır ve çağlayan sular gibi bilgi akar.

İşte bu bilgi akışı bir tesir mekanizmasıdır. Ancak kişiler daha yüksek bir şuurla hareket edip, kendisini daha yüksek bir frekansa ayarlarsa, artık bilgi aktarmak için sevgi bağına da gerek kalmaz. Tabii ki bu çok üstün bir şuur halidir ve ancak daha sonraları ulaşılacaktır. Bu şuur halini bulanlarda sembolik olarak anlatmışlardır. Varlıkların zamanla bu tekâmül düzeyine ulaşmaları gerekmektedir.

tedir. Tekâmül, bilgilenmek, idraklenmek, me- safe katetmektir. Devamlı yeni tesirler ve bu tesirlerle yüklenmiş yüksek bilgilerle yüzyü- ze kalmamızı icap ettiren kanundur. Tesirin tekâmülümüzdeki yerini anlattıktan sonra, şimdi de tesirlerin bize ulaşmalarını ve idar- eci mekanizmaların fonksiyonlarını anlamaya çalışalım.

Burada özellikle Ahenk kanunu üzerinde durmamız, tesirleri anlatabilmek, tesirlerin üretilmesi icabına açıklık getirmek yönünden oldukça yararlı olacaktır.

Ahenk kanunu : Tekâmülü teşvik edici, ataleti yok edici, her türlü tesirin üretilmesi- ni icabettiren bir yasadır. Tesirler bütün en- karnasyon tatbikatları içerisinde daima bizim- ledir. Her tesir ancak Ahenk kanunu doğrul- tusunda çalışır. İnsan, Ahenk kanununa en ge- ri safhadan, en şuurlu safhaya kadar tabi ol- mak durumundadır.

Bizlere zaman zaman realitemize uygun bilgiler gelmiştir. Fakat bu bilgilerin kazanıl- ması, zamana bağlıdır. Şu sebepten ki, büyük Ahenk kanunu gereğince, varlıkların birbirle- riyle olan ahenkleri eşit ve belli bir seviyeyi yakalamalı, bu seviyedeki plânlar birbirleriyle irtibata geçerek, bir sistemin en yüksek tesirinden alacakları nasip, ortalama bir sevi- yeyi bulmalıdır. Demek oluyor ki Ahenk ka- nunu, varlıkların tekâmül gayesine ulaşma- larını temin eden bir düzenleyici kanundur.

Tesir Nasıl Alınır Ve Nasıl Farkedilir?

Bizler tesiri hem şuurlu olarak, hem de gayri şuuri olarak alırız. Şuurlu olarak aldığımız tesir 5 duyumuzla, müşahademizle ve te- fekkürümüzle (düşünce) olur.

Gayri şuuri olarak ise, tesir planımızla, rüyamızla, vicdanımızla olur. Bizler şuur sa- hamızla giden tesirlerin analizini yaparak, asıl maksadının farkına varıp, bu tesirler karşısın- da gereken çabayı göstermeliyiz. Tesirler biz- de ancak bir zemin bulunduğu zaman, yeni bir aksiyon meydana getirir.

Tesirlerin şiddet ve gayesi üzerinde de özenle durmak gerekir. Yüksek bir maksadı içeren bir tesir, şiddet ve kalite bakımından da yüksektir. Geri bir gayenin oluşması için verilen tesirde, şiddet ve kalite bakımından geridir. Şimdi bu noktaya çok dikkat ederek okuyalım.

İnsan içinde bulunduğu realitenin yanısı- ra, bir üst realiteye ait tesirlerin de bir kıs- mını alabiliriz. Bu varlığın vicdani hareketle- riyle ortaya çıkar. Bu tesirler o varlıkta yeni bir atılım meydana getirebiliyorsa, devamlı gelmeye başlar. Eğer varlık bu tesirin farkına varıp, ruhi melekelerini bu yönde geliştirme- ye devam ederse, bu mutlu bir olaydır. Fakat burada devamlı kalabilmek, çok büyük bir ce- hit ve çaba sarfederek, yüksek bir tekamül gücüyle, içinde bulunduğu realitedeki pek çok şeylerin fena edilmesiyle mümkün olabi- lecek bir husustur.

Tesirleri Yüksek ve Geri Tesirler olarak da ele alabiliriz.

Yüksek tesirler insanda vicdan tarzında gözüktürler. Geri tesirlerse, varlıkları saptır- maya, yanıltmaya çalışır. Ancak bu saptırış insanlık realitesinin icaplarındandır. Kutsal metinlerde bu saptırış şeytan ile sembolize edilir.

Menfi (olumsuz) tesirler, insandaki kud- retsizliği doğurtan bir neden olarak değil, olumlu yolda ilerlerken insanı kötü yola sap- mada kararlar vermede birtakım mazeretler uydurtan hususlar olarak düşülmeliyiz.

Müspet ve Menfi tesirler mücadele ha- lindedir. İnsan tekâmülü geri bir çekişme ara- sında yürümek kaderinde yaratılmıştır.

Realiteler yükseldikçe, müspet tesirler hakim durumdadır. Menfi tesirler ise çok az yer işgal eder. Demek oluyor ki, realitemiz yükseldikçe, yani bizler bilgilendikçe menfi tesirler gitgide azalarak kaybolacak ve yal- nız yüksek tesirler kalacaktır.

Tesirleri daha iyi anlayabilmek için, 4 bö- lüme ayırarak inceleyebiliriz.

- a — Şiddeti
- b — İstikameti
- c — Kalitesi
- d — Gayesi

Bu tesirler önce bir ortam içerisinden geçecektir. Diyelim ki 4 buutlu bir ortam içerisinden geçip gelecektir. Ortam tesirin gaye ve istikametini değiştirmez. Değiştirdiği hususlar şiddet ve kalitedir. Tesirin gayesine uygun bir değişme söz konusudur. Bu tesir varlığın kaldırabileceği kadar yüklenmiş ola- rak ona sevk edilir. Esas olan varlığın bu te-

■ **Lütfen Sayfayı Çeviriniz.**

siri fark ederek ona uygun bir tatbikatta bulunmasıdır. Bu sezgi ve vicdan yüksekliği, rikkat (incelik) o varlıkta varsa, almış olduğu tesirler onda ince ve daha yüksek titreşimler meydana getirir.

Yalnız şunu unutmayalım ki, menşeinden ince ve yüksek bir tarzda gönderilen bir tesir bizde aynı sıfatlar içerisinde bulunamaz. Bu alemimizin yapısı, Ruhi avramızın yapısı, fiziki yapımız, tekâmül düzeyimiz itibariyle mümkün değildir. Yani kabalaşmak zorundadır. O halde bizler bu ince tesirleri daha yüksek şekliyle alabilmemiz için, daha şuurlu, daha idraki, daha açık vicdanlı olmamız gerekmektedir. Demek ki vicdan realitesine ulaşmamız için, çaba sarfetmeli ve tüm tutkuların, kaba partüküllerden, nefsanî zaaf-

lardan kendimizi bertaraf etmeliyiz.

Tekâmül gayesiyle plânların varlıklara yaptıkları ikaz tesirleri

Bu tesirler görüp gözetici plânlar tarafından yönlendirilmektedir. Burada amaç, tekâmül yolunun dışına kayan, zaman zaman yönünü şaşırarak varlıklara ikaz tesir (uyarıcı tesir) göndererek, tekrar rayına oturtmaktır. Varlık hiç ummadığı bir anda, bir olayı yaşayarak, veya çevresinde görerek bunun neticesinde bir düşünceye dalıp, yorumlamalara gitmektir. Bu yorumlama ile içinde bulunduğu durumun farkına varması, aydınlığa kavuşarak, gerçeklere daha kolay ulaşması sağlanmaktadır.

Bu ikaz tesirler, bizlerin tekamülde daha hızlı ilerlemesine yardımcı olan uyarılardır.

Jacques BERGIER

LÂNETLİ KİTAPLAR

«Karanlık İnsanların»

Bütün insanlıktan sakladıkları ya da ortadan kaldırdıkları en eski hakikatleri içeren kitapların öyküsüdür. Ak ile Karanın mücadelesi hâlâ sürüyor. Hakikati örtenlerin soyu devam ediyor mu?

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

P. K. 1157 — İstanbul

Fiyatı : 150 TL.

- ★ BÜYÜK KURTULUŞ
- ★ ZEN BUDİZM YOLU
- ★ HİNDUİZM
- ★ SANKHYA — YOĞA
- ★ YÜCE AKLIN ERDEMİ

Doğu felsefesini ve mistik çalışmalarını anlatan bu eserleri okuyarak spiritüel kültürünüzü genişletiniz.

Kem Göze

Herkes İnaniyor

● Jacques BORG

1980 yılı, hiç kuşkusuz, gelecek günlerin ders kitaplarında birinci **telematik** yılı olarak yer alacaktır. Yaşam koşullarımızı baştan ayağa değiştirmek amacını güden bu yeni yön-tem 20. yüzyılın şu son çeyreğinde gelişmiş olan iki tekniğin kaynaşmasından ortaya çıkmıştır: telekomünikasyon ve enformatik.

Sona eren yıl, bilgisayarları küçükleştirme olanağı sağlayan mikrosesörlerin bulunması sayesinde gerecin açıklanmasına tanık olmuştur. Aynı yıl, bu devrimin neden olduğu ve geçen eylül ayında yapılan «Enformasyon ve Toplum» konulu bilimsel toplantıda Giscard d'Estaing'in kaygı duyduğunu belirttiği ruhsal sorunların ortaya çıktığına da tanık olmuştur. Üstünkörü de olsa bir bilanço çıkarabilmek için, telematiğin bize neler getireceğini bekleyip görmek kalıyor.

Bilim tarihçileri, çoğu kez, bilgisayara ulaşmakla sonuçlanan araştırmanın hareket noktasının Wilhelm Schickard (1592-1635) ya da Blaise Pascal'ın (1623-1662) hesap makineleriyle, Charles Babbage'ın (1791-1871) «analitik» hesap makinası olduğu görüşündeler. Ama, diyorlar, ne denli ilkel olursa olsunlar, ilk bilgisayarlar, yapım ilkeleri çok uzun zaman öncesinden beri varolmasına rağmen, ancak ve ancak elektrikten yararlanma sayesinde yapılabilmıştır. Ve gelişmeleri de elektroniğin, özellikle de transistörün bulunmasıyla mümkün olabilmıştır.

SAİNT-LOUIS DÖNEMİNDE ELEKTRİK AKIMI

Bununla birlikte, bu geçmişte az çok bunlara benzer makinelerin yapılmamış olduğu anlamına da gelmez. 393 sayılı Nostra'nın, «Meş'um Buluşlar»a ayrılmış bölümünde Je-

an Louis Degaudenzi, «eğer çağın tarihsel olaylarla ilgili satırları dikkatle okunursa, Saint Louis döneminde Paris'te yaşamış olan haham Ye'hie'l'in elektrik akımından yararlandığını» anımsatıyordu. Aynı şekilde Alman arkeolog Koenig'in 1936'da Irak'da, bir örneği General Elektrik müzesinde saklanan ve istenildiğince elektrik üreten bir **elektrik pili** bulunduğu da kesin bir gerçek.

Transistör nedir? Küçük bir yarı-iletken kristal parçası. Oysa, arkeologlarca yanlış bilinen ve aceleci bir kararla «**alışılmış mücehherler**» arasında sayılan bazı eski kristaller, pekâlâ bu transistör görevini yapmış olabilirler. Öte yandan, labirent tipi yapılarda bulunan kutsal Tibet resimleri, bazı mandalar da, bir kısım uzmanların dediklerine göre, pekâlâ kablo bağlantı şemaları, hatta çizgisel iz devreleri olabilirler. Buna göre, geçmişte bu işle ilk uğraşanların, bilgisayarlarımıza yakın makineler yapma olanağı sağlayan bazı verilere ve tekniğe sahip buldukları göz ardı edilemez.

Üstelik mantıkî hesapta ya da enformasyon işleminde kullanılan özel bilgisayarlar, asıl ereklilikleri karmaşık matematik hesaplaması olan bilgisayarlar kadar gelişmiş bir elektronik teknolojiyi gerektirmemektedir.

ELEKTRONİK OLMAYAN BİLGİSAYARLAR

Gerçekte, bilgisayar yapımcılarının ellerinde, işleyişleri elektrik akımıyla değil de, akışı hareketli takozlarla kesilen ya da yön değiştiren su ya da başka bir sıvı sızıntısıyla gerçekleşen bilgisayarlar için herüz denene-miş tasarılar bulunduğunu da bilmek gerekir. (Örneğin iki sayılı hesaplamalarda yarım fiş-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

kırma o, tam fıskırma 1 anlamına gelmektedir). Daha başka bazı tasarılar da metal ya da plastik minicik bilyaların sıçramaları esasına dayanmaktadır. Arkeologlarca bulunmuş ya da kaybolmuş ancak bununla birlikte arşivlerde kısaca tariflerine sahip olduğumuz bazı makinelerin elektronik olmayan bilgisayarlar gibi yapılmış olanları mümkündür.

Biraz yukarıda sözü edilen yazıda Jean Louis Degaudenzi, 999 yılında II. Sylvestre adıyla papa olan Auvergrat Gerber'nin sahip olduğu «konuşan kafa»ı ifade etmektedir. Söylenişine göre, başka olasılıklar arasında, tüm matematik problemlerini çözen bu makina, bir tanığa göre «iki rakamlı hesap» ilkesine dayanmaktaydı. Bu da tam olarak bilgisayar'ın tanımının karşılığıdır. II. Sylvestre'in papalığından uzun süre sonra ortaya çıkan başka büyücüler de buna benzer makinalara sahip olduklarını savundular, o derece ki 1326 da çıkan bir yasa konuşan kafa yapımını ve kullanılmasını yasakladı ve uymayanlara afa- roz cezası uyguladı.

Bir kâşif, ilkel kabile bireylerine onların tanımadığı aygıtlar gösterdiğinde ister bir teyp, bir radyo, ya da fotoğraf makinası olsun, bizde çok yaygın olan bu eşyalar vahşilerce büyüdü ya da en azından şeytansı buluşlar olarak kabul edilmektedir. Atalarımız da çalışmasını anlayamadıkları bir makina gördüklerinde aynı tepkiyi gösterdiler.

Oysa, bazı bilinmez kişilerin (mürşidler, büyücüler, çağın gezginleri ve uzay gezginleri niçin olmasın, bu alanda bütün varsayımlar mümkündür) birçok türden bilgisayarlara sahip olup olmadıklarını bilmek için, belki de bilim ve teknik tarihi yerine büyü tarihini inceden inceye elden geçirmemizde yarar vardır.

İlk çağda gelişmiş robotların yapılmış olduğu tartışılmaz bir konudur. İ.Ö. III. yüzyıl ile İ.S. I. yüzyıl arasında İskenderiye dönemi mekanikçileri ki pekçokları arasında Ctesibius, İskenderiyeli Heron, Bizanslı Philon'u sayabiliriz. küçük heykelleri canlandırmak için nömantik ve hidrolik (hava ve suyla ilgili) olayları ustalıkla kullandılar. Acaba onların rahiplerinden bazıları robot yapımında daha da ileri mi gittiler? Bazı olgular bunu doğrular gibi. Örneğin, imparator Neron sorguya çektiğinde ken-

disine karşı hazırlanan komploları haberdar eden «canlı bir tunç büste» sahip bulunuyordu.

Başka tarih yazmalarında, sahiplerine her konuda sürekli bilgi veren ve bazı düzenlerle can verilmiş kesik insan başlarının öykülerine rastlıyoruz. Tanıkların bir makinanın konuşabileceğini anlamadıkları için bunları gerçek baş sanmış olmaları çok olasıdır. İsparta Kralı Cleomene sorularına evet ya da hayır diye, yani iki sayılı bir dille yanıt veren arkadaşı Archonides'in başını bal kavanozunda (yağ içinde çarklı bir makina?) saklıyordu. Philostrate'a göre Pers Kralı Sirus da yine sorularına yanıt veren «Orfe'nin Başı»na sahip bulunuyordu.

1857 tarihini taşıyan Gizlibilimler kitabı'nda, Résie kontu, Alman büyücülerin larvaları (*) buyrukları altına almayı başardıklarını savunmaktadır. «Dost ruhu iyice kapatılmış küçük bir bardakta saklanıyor, diye yazıyor. Tam tamına bir örümceğe, bir akrebe benze-miyor ama durup dinlenmeden kimıldanıyor.»

Sözü edilen dost bir ruh mu, yoksa minyatürleştirilmiş bir bilgisayarın bambaşka bir parçası mı, örneğin bant üzerindeki bir bel- leğin tesbit kancası mıdır?

Bu belki de Paracelse'in sahip olduğu tesisatın bir esiydi. Gerçekten de halk arasında dolaşan söylentiler onu bir bastonun to- puzuna kendisine içinden çıkılmaz problemler- in cevabını veren bir «larva» kapatmış ol- makla suçluyordu. Yine söylendiğine göre XIII. yüzyılın ünlü filozof, doktor ve büyücü- sü Pierre d'Apone'nun yedi özür sanatlar- daki ustalığını kristal şişeciklerde sakladığı yedi bilinen dost ruhun sayesinde kazanmış- tı...

Bu üstü kapalı ve anlaşılmaz büyücü ka- taplarının sık sık sözünü ettikleri ve dost ruhlar, bu larvalar nedir gerçekte? Bunlar bugün kısaca adına mikroprosessör dediğimiz dü- şünen makinelerin indirgenmiş belli başlı parçalarının bazı çeşitleri olamaz mı?

Ne olursa olsun, homonküllere, büyücülerin yaptıklarını ileri sürdükleri doğa üstü bir yeteneğe sahip şu küçük yaratıklara can

(*) Astral maddede imajinasyonla oluşan, menfi etki yapan varlıklar.

veren şey bu larvalardı. Kitaplarından birinde Paracelse, bir homonkülün yapılabilmesi için bir tarif veriyor ancak bunu büyücülükle ilgili yazıların o çok görülen kapalı anlatımı biçiminde ve bu konuyla doğrudan ilgilenmeyenlerin anlayamayacakları bir dilde yapmaktadır.

En yaygın yoruma göre, XI. Pie tarafından 1931'de ermişler arasına resmen katılan ünlü büyük Albert, yürüeyen ve konuşabilen bir homonkül yapmıştı. Bu homonkül kendisine sorulan tüm sorulara yanıt veriyordu. Ama o denli gevezeydi ki bir gün Akinolu Thomas içerisinde şeytansı bir buluşun bulunduğu inandığı bu büyülü varlığı paramparça etti.

Tüm homonkül ve androidler içinde en ünlü olanının, ünlü Golem olduğu kesinlikle söz götürmez. 16. yüzyılda Prag'da Maharal lakabıyla tanınan, Kabala (*) konusunda çok bilgili Loew Ben Bezabel adında bir haham yaşıyordu. Prag'daki yahudi toplumu savunmak amacıyla, Maharal, İbranice'de hem

«dölüt» hem de «şekilsiz madde» anlamına gelen bir golem yapmak için sahip olduğu kabalistik biliminden yararlanmaya karar verdi.

Hiç olmazsa dış görünüşüyle kilden yapılmış ama bir demir iskelet belki de bilinmeyen bir tesisata sahip bu golem, söylenildiğine göre, haham ağzından içeri kutsal söz olan «ŞEM» yazılı bir parça parşömen attığı zaman gözlerini açtı ve canlanmaya başladı. Çevirelim: **Programlanmış delgili bir kartla programlanınca makina çalışmaya başladı.**

Kuşkusuz bu varsayımların hiçbiri de çürütülemez bir biçimde kanıtlanamaz. Bununla birlikte, buluşlarından resmi tarihle söz etmese de, geçmişte bilgisayarların yapılabildiğini göstermede bu varsayımların yararı vardır. İşte çözümlenecek bir sır daha!

(Nostra : 404, Sh. 3-6).

(*) Kabala Fr-K abbale ya da Cabale - 1. Yahudilerde, Tevrat'ın yorumlanıp hep mecaz anlamına alınması geleneği 2-Cincilik, Kabala.)

EVRENDE ZEKİ HAYAT

Kitap olarak çıktı,ödemeli isteyiniz. 200 TL.
Adres:(Evrende Zeki Hayat) P.K.1157 İstanbul.

Semalarda hergün görülen, Dünya'nın dört bir yanında kendilerini gösteren Evrendeki Zeki Varlıklar hakkında açık - seçik bilgiyi sunan bu eseri okumak 20. yüzyılın bir insanı olarak görev sayılır.

Okuyun ve okumaları için dostlarınıza teşvik ediniz.

Abonelerinizi Lûtfen Yenileyiniz